Frați de grai, frați de trai

Români în ANDALUCÍA

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul VI, Nr. 61, Octombrie 2026

Între 1 și 5 octombrie 2026, localitatea Bimenes, din Principatul Asturias, a găzduit cea de-a IV-a ediție a Festivalului de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni – CulturRo

Sublimus birocraticus

Lo sublime poshistórico es de carácter burocrático. Vivimos en la era de los deseos estúpidos. Cuando la geometría no euclidiana y la física cuántica tuvieron la revelación de su impotencia ante la Divinidad, cuando los astrónomos vislumbraron la expansión del universo y la infinidad de las galaxias, cuando los físicos se dieron cuenta de que un cuanto puede burlarse de los principios elementales de la ciencia, nosotros predicamos el aprendizaje continuo y la conquista del cosmos por parte del hombre.

Felix Nicolau, pag. 4

CINCI ZILE DE DIALOG INTERCULTURAL

Festivalul a fost organizat de Centrul Cultural „La Tierra Tracia” și Asociația Socio-Culturală Romanați, în colaborare cu Filiala Occident, Diaspora și Minorități a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și Primăria Bimenes, cu sprijinul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, al partenerilor și reprezentanților mass-media.

Ediția din acest an s-a desfășurat sub genericul **„Anul Constantin Brâncuși– Măiastra și eterna reîntoarcere”...**

pag. 9-14

„România, mai aproape de tine”

Despre campania **„România, mai aproape de tine”**: „România, mai aproape de tine” este un proiect propriu al Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, derulat în perioada septembrie–decembrie 2026, în mediul online, prin intermediul platformelor digitale, al rețelelor de socializare și al portalurilor instituționale, cât și prin distribuirea de materiale informative tipărite.

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

pag. 20-21

Violeta ANDREI STOICESCU **pag. 3**

editorial

CULTURO 2026

– O PAGINĂ DE ISTORIE CULTURALĂ ROMÂNO-SPANIOLĂ–

Cine ar fi crezut că o localitate din inima Asturiei avea să devină, vreme de cinci zile, locul în care atâtea voci ale culturii românești, venite din diferite colțuri ale Europei, aveau să se regăsească alături de creatorii spanioli într-o manifestare de asemenea anvergură? Și totuși, aceasta a fost una dintre cele mai frumoase surprize ale celei de-a IV-a ediții a Festivalului de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni – CulturRo, desfășurată la Bimenes, între 1 și 5 octombrie 2026.

Dincolo de amploarea participării, festivalul a adus în atenție o realitate care merită privită cu mai multă atenție: diaspora românească a ajuns la o maturitate culturală care îi permite să depășească rolul de simplu păstrător al tradițiilor și să devină inițiatoarea unor proiecte internaționale capabile să atragă interesul și implicarea societății-gazdă. **CulturRo** a oferit o demonstrație convingătoare a acestei evoluții, reunind peste o

Happy nu votează

Alin Tișe

Am un câine senzațional. Deștept și frumos.
Îl cheamă Happy.
Nu știe să citească. De aceea nu votează.

România are milioane de oameni care nu înțeleg ce citesc.
Ei votează. Perfecți si Atotștiutori
Cu încredere. Cu furie. Cu patos.
Cu ștampilă mare.

Happy nu se uită la televizor.
Nu crede afișe.
Nu latră la promisiuni.
Miroase minciuna și pleacă.

Aș putea să-l învăț să voteze.
Îi arăt buletinul.
Îi spun „șezi”.
Îi dau un biscuite.

Diferența?
Happy ar ști că fac un truc.
Mulți oameni cred că fac o alegere.

Happy nu știe ce e democrația.
Dar știe când e dresaj.
De aceea nu votează.
E prea inteligent ca să confunde lesa cu libertatea.

****

Happy = câine.
Eu = om.
El se abține.
Noi insistăm.

Text apărut în limba spaniolă în volumul Alma Reecontrada, traducerea cărții mele Suflet Regăsit, lansată în această toamnă în cadrul Festivalului de carte și arte al românilor de pretutindeni, CULTURO, ediția a IV-a desfășurată între 1-5 octombrie 2026 la Bimenes, Asturia

FELUL FRUMOS DE A FI

Tibiana Poiana

Despre românii din diaspora, tradiții și bucuria de a simți românește

Există un fel de a fi român care nu are nevoie de explicații. Îl recunoști într-un salut cald, într-o masă la care mai este întotdeauna loc pentru cineva, într-un cântec pe care îl știm fără să ne amintim când l-am învățat. Îl regăsești în gesturi simple, în bucuria revederilor și în dorința de a împărtăși cu ceilalți ceva din lumea din care venim.

Pentru românii care trăiesc în Spania, legătura cu România capătă, adesea, o sensibilitate aparte. Distanța schimbă felul în care privim lucrurile pe care, acasă, le consideram firești. O sărbătoare, o expresie românească, o melodie sau o rețetă moștenită din familie pot deveni prilejuri de apropiere și de bucurie.

Dar a simți românește înseamnă mai mult decât a păstra amintiri. Înseamnă a continua să trăiești valorile care te-au format, fără să le transformi în simple obiceiuri repetate din datorie.

Tradițiile au această frumusețe: ne aduc împreună. Un colind cântat departe de casă, o ie românească purtată cu drag, o întâlnire în jurul muzicii sau al dansului popular creează punți între oameni care poate nu s-ar fi cunoscut niciodată.

În astfel de momente, România nu mai este doar țara din care am plecat. Devine ceea ce reușim să păstrăm viu împreună. Comunitățile românești din Spania au șansa de a construi această apropiere într-un spațiu cultural nou, primitor și plin de expresivitate. Frumusețea nu stă în a ne izola în propriile tradiții, ci în a le împărtăși cu bucurie celor alături de care trăim.

O sărbătoare românească la care participă și prieteni spanioli, un spectacol în care se întâlnesc muzicieni din cele două culturi sau o seară în care poveștile de acasă devin povești comune sunt forme firești de a face cultura să circule.

Și poate că tocmai aici descoperim un adevăr frumos: nu trebuie să alegem între a aparține României și a ne simți acasă în Spania. Putem iubi două locuri fără ca iubirea pentru unul să o micșoreze pe cea pentru celălalt.

Pentru generațiile care cresc departe de România, această deschidere este cu atât mai prețioasă. Copiii pot descoperi limba română prin povești, muzică, teatru și întâlniri în care tradiția nu apare ca o obligație, ci ca o bucurie. Identitatea se transmite mai frumos prin experiențe împărtășite decât prin reguli despre ceea ce ar trebui să fim.

Cred că forța unei comunități se vede și în grija față de oamenii ei. În felul în care îi primește pe cei nou-veniți, în susținerea artiștilor, în respectul față de cei care gândesc diferit și în generozitatea cu care își deschide evenimentele către ceilalți.

Cultura românească în diaspora nu înseamnă numai trecutul pe care îl ducem cu noi. Înseamnă și ceea ce construim astăzi, împreună. Poate că dorul ne amintește de unde venim, dar bucuria de a fi împreună ne arată ce putem deveni. Iar felul frumos de a fi român nu se măsoară în cât de des vorbim despre România, ci în câtă frumusețe, căldură și omenie reușim să aducem în locurile în care trăim.

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: **Asociación Socio-Cultural Romanati**
Redacția: **Centro Cultural La Tierra Tracia**
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34 643 631 324

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Violeta Andrei Stoicescu
Redactori: Dana Oprica, Teodora Olteanu, Dorina Florescu Titi Sultan, Adina Vâlcu, Nicolae Doboș
Colaboratori: Marian Nencescu, Dan Toma Dulciu, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Mirela Cocheci, Cristian Segărceanu, Violeta Anciu, Tanța Tănăsescu, Andra Fornea, Ana Andrei.
Machetare grafică: Dorina Florescu

Publicație apărută cu susținerea Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România
FILIALA OCCIDENT

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

Această publicație a fost tipărită cu sprijinul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni
https://dprp.gov.ro
Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

CULTURO 2026

– O PAGINĂ DE ISTORIE CULTURALĂ ROMÂNO-SPANIOLĂ–

Violeta ANDREI STOICESCU

Cine ar fi crezut că o localitate din inima Asturiei avea să devină, vreme de cinci zile, locul în care atâtea voci ale culturii românești, venite din diferite colțuri ale Europei, aveau să se regăsească alături de creatorii spanioli într-o manifestare de asemenea anvergură? Și totuși, aceasta a fost una dintre cele mai frumoase surprize ale celei de-a IV-a ediții a Festivalului de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni – CulturRo, desfășurată la Bimenes, între 1 și 5 octombrie 2026.

Dincolo de amploarea participării, festivalul a adus în atenție o realitate care merită privită cu mai multă atenție: diaspora românească a ajuns la o maturitate culturală care îi permite să depășească rolul de simplu păstrător al tradițiilor și să devină inițiatoarea unor proiecte internaționale capabile să atragă interesul și implicarea societății-gazdă. **CulturRo** a oferit o demonstrație convingătoare a acestei evoluții, reunind peste o sută de scriitori, poeți, artiști, jurnaliști și personalități culturale din România și din alte țări europene, alături de un număr neașteptat de mare de creatori spanioli.

Dar ceea ce a conferit ediției din Asturias o semnificație aparte a fost răspunsul venit din partea comunității spaniole. Participarea artiștilor și a organizațiilor culturale locale, interesul publicului și disponibilitatea de a împărtăși propriile experiențe de creație au transformat o inițiativă românească într-un eveniment cultural asumat deopotrivă de români și spanioli. Iar aici se află, cred, una dintre cele mai importante realizări ale festivalului: faptul că a reușit să depășească granițele comunității care l-a inițiat și să creeze un spațiu în care două culturi au avut nu doar ocazia de a se prezenta, ci și de a se descoperi reciproc.

Această diversitate merită privită ca una dintre marile bogății ale diasporei. Creatorii români stabiliți în diferite țări europene acumulează, odată cu trecerea anilor, experiențe care le influențează inevitabil felul de a gândi și de a crea. Contactul cu alte societăți, cu alte medii artistice și tradiții intelectuale adaugă perspective noi unei identități culturale care continuă să evolueze. Când asemenea experiențe ajung să fie împărtășite, cultura română își descoperă propria diversitate, dincolo de unitatea limbii și a originilor.

De aceea, rolul diasporei în viața culturală contemporană merită reconsiderat. Păstrarea limbii materne și transmiterea tradițiilor către noile generații rămân preocupări fundamentale, dar ele nu epuizează posibilitățile unei comunități care a acumulat decenii de experiență în spațiul european. Românii stabiliți în străinătate pot contribui și la circulația ideilor, la promovarea literaturii și artei contemporane, la apropierea instituțiilor culturale și la dezvoltarea unor inițiative care depășesc interesul imediat al propriei comunități.

În acest context, participarea lumii culturale spaniole la **CulturRo** a avut o semnificație deosebită. Prezența numeroșilor scriitori, artiști plastici, muzicieni și reprezentanți ai organizațiilor culturale locale a adus festivalului o bogăție de expresii artistice care a schimbat însăși perspectiva asupra manifestării. Creatorii spanioli au venit cu propria identitate culturală, cu experiențele și preocupările lor, contribuind la un program în care publicul a putut descoperi, în același spațiu, sensibilități românești și spaniole.

Iar răspunsul publicului spaniol, prin amploarea sa neașteptată, a reprezentat una dintre cele mai încurajatoare confirmări ale acestei deschideri. Interesul manifestat față de un festival inițiat de diaspora românească spune un lucru important despre posibilitățile de apropiere dintre comunități. Dincolo de contactele cotidiene, de relațiile profesionale și de conviețuirea devenită firească, oamenii au nevoie și de ocazii prin care să descopere lumea interioară a celor alături de care trăiesc. Literatura, pictura, muzica și teatrul pot spune despre o comunitate lucruri pe care statisticile, discursurile oficiale sau simpla cunoaștere a obiceiurilor sale nu le pot surprinde.

De altfel, multiculturalitatea își dobândește adevărata valoare tocmai prin această apropiere. Diversitatea culturală presupune curiozitate, disponibilitatea de a asculta și libertatea de a descoperi frumusețea unei alte perspective asupra lumii. În contactul dintre culturi, fiecare aduce ceea ce îi aparține, dar întâlnirea poate lăsa urme în felul de a gândi, de a simți și chiar de a crea al celuilalt.

Această dimensiune a dialogului cultural dobândește o importanță aparte într-o societate europeană în care mobilitatea oamenilor a schimbat profund alcătuirea comunităților. Migrația a apropiat culturi și mentalități, iar prezența românească a devenit parte a vieții cotidiene din Spania. Dincolo de această conviețuire, adevărata provocare rămâne afirmarea unei identități culturale care să îmbogățească societatea din care face parte.

Pentru creatorii români și spanioli, **CulturRo** a deschis noi perspective de cunoaștere și colaborare, oferind fiecăruia prilejul de a descoperi sensibilitatea artistică a celuilalt. Din asemenea apropieri se pot naște legături care să îmbogățească viața culturală a ambelor țări și să continue dincolo de zilele festivalului.

Alegerea Asturiei pentru această ediție a adăugat manifestării o semnificație aparte. Regiunea păstrează cu grijă particularitățile propriei identități, de la tradițiile populare și patrimoniul istoric până la expresiile sale artistice contemporane. Într-un asemenea mediu, cultura română a găsit un partener de dialog familiarizat cu valoarea moștenirii culturale și cu importanța transmiterii ei. Apropierea dintre cele două culturi a permis punerea în lumină atât a particularităților care le diferențiază, cât și a unor preocupări comune legate de apartenență și continuitate.

O asemenea evoluție presupune însă consecvență. Dincolo de reușita acestei ediții, ne dorim ca apropierea dintre creatorii români și spanioli să își găsească o continuitate firească în proiecte culturale comune. Relațiile și prieteniile născute la **CulturRo** pot deschide drumul unor noi colaborări artistice și editoriale, unor schimburi de experiență și inițiative prin care cele două culturi să continue să se descopere și să se îmbogățească reciproc.

CulturRo 2026 va rămâne, prin amploarea și diversitatea participării, un moment de referință pentru viața culturală a diasporei românești. Dar semnificația sa cea mai profundă trebuie căutată în perspectiva pe care o deschide asupra interferențelor culturale dintre România și Spania. Cele cinci zile petrecute în Asturias au arătat cât de mult se poate realiza atunci când inițiativa, pasiunea pentru cultură și respectul față de creația celuilalt se regăsesc într-un proiect comun.

Festivalul CulturRo ne-a oferit încă o dovadă că marile pagini ale istoriei culturale nu se scriu numai în locuri celebre, sub lumina reflectoarelor. Uneori, ele prind viață acolo unde oameni cu rădăcini diferite descoperă bucuria de a crea și de a dărui împreună. De această dată, inima Asturiei a fost locul în care România și Spania și-au dat mâna, și-au unit vocile și poveștile, lăsând în urmă mai mult decât amintirea unui festival: începutul unui drum a cărui poveste se va împlini cu fiecare nouă pagină de istorie culturală scrisă împreună.

Sublimus birocraticus

Lo sublime poshistórico es de carácter burocrático. Vivimos en la era de los deseos estúpidos. Cuando la geometría no euclidiana y la física cuántica tuvieron la revelación de su impotencia ante la Divinidad, cuando los astrónomos vislumbraron la expansión del universo y la infinidad de las galaxias, cuando los físicos se dieron cuenta de que un cuanto puede burlarse de los principios elementales de la ciencia, nosotros predicamos el aprendizaje continuo y la conquista del cosmos por parte del hombre. Cuando una simple ola aniquila la infraestructura de la supertecnológica Japón y cuando somos conscientes de que la Tierra no es más que un átomo en la masa universal, lo natural sería dedicarnos a la contemplación, intentando reconectar el microcosmos con el macrocosmos.

El aburrimiento del que habla Cioran se dirige hacia el ridículo activismo humano , y no hacia la vida y el universo: ***„Cel care nu cunoaşte plictisul se află încă în copilăria lumii”*** (***«Quien no conoce el aburrimiento se encuentra aún en la infancia del mundo».*** Esta forma de aburrimiento coincide con ***«un lirismo de la negación»***, mi traducción) (22). La religiosidad de Cioran trasciende las particularidades de las doctrinas religiosas. El ensayista es, al mismo tiempo, un cristiano primordial y un budista: ***„Viaţa se creează în delir şi se desface în plictis” («La vida se crea en el delirio y se desvanece en el aburrimiento»,*** mi traducción) (23), pero nuestro alma es inmortal y anhela la libertad. Y, una vez más, el escéptico de turno ofrece el remedio para la enfermedad llamada utilitarismo: ***„Plictisul, această convalescenţă incurabilă” («El aburrimiento, esa convalecencia incurable», mi traducción)*** (24).

La cultura de los funcionarios

Al predicar la magnífica inutilidad, Cioran emite un veredicto de condena incluso contra los funcionarios de la cultura, aquellos que fetichizan el intelecto y convierten el arte en su dios. La inmersión en las teorías y en la creación competitiva transforma a los intelectuales y artistas en unos empleados con un horario algo más flexible y en eterna pugna entre gremios. El arte se ve mancillado por ambiciones mundanas y su práctica maníaca e intolerante convierte al artista en un inspirado inconsciente, adulador del éxito, tal y como ocurría en el Ion de Platón. El arte como alienación: ***„Fiecare din noi face chiar imposibilul pentru a nu rămâne pradă sieşi”*** (***«Cada uno de nosotros hace hasta lo imposible para no caer presa de sí mismo», mi traducción***) (26). En la medida en que el artista se erige en portavoz de las masas, se convierte en una mera herramienta en el taller del mundo: ***„cel care vorbeşte în numele celorlalţi e totdeauna un impostor”*** (***«quien habla en nombre de los demás es siempre un impostor», mi traducción***) (27). Ensalzamos la belleza encarnada, materializada, y somos incapaces de admirar ya la belleza de la naturaleza o, de forma mucho más sutil, la belleza interior e invisible. La exhortación al otium, la lucha contra el comercio de cualquier tipo (la antítesis del otium, el negotium) y la profundización en el yo a través de la contemplación —es decir, un desplazamiento vertical, y no el horizontal estajanovista — se completa con una minidefinición de la cultura: ***„foc de artificii pe fundalul neantului”*** (***«fuegos artificiales sobre el fondo de la nada***», mi traducción) (32). Y recuerdo la entrevista que Gabriel Liiceanu le hizo a Cioran en París. El profesor de filosofía intentaba desesperadamente devolver al bohemio a los conceptos y a la cultura seria, mientras que el bohemio le hablaba del sepulturero Crăcănel (es decir, el de piernas abiertas) de Răşinari y del voleibol con cráneos en el cementerio. Por desgracia, el filósofo con pretensiones de sistemático, serio como un peral, no entendió nada.

La pereza cioraniana, contradicha, como bien sabemos, por la obstinación de aquel que partió a conquistar la caprichosa Francia, es un alegato a favor de la aristocracia. Lo que significa distinción, profundidad y flexibilidad: ***„Trândavii înţeleg mai multe lucruri şi sunt mai profunzi decât cei ce se zbuciumă muncind: nici o muncă nu le limitează orizontul”*** (***«Los holgazanes comprenden más cosas y son más profundos que los que se afanan trabajando: ningún trabajo limita su horizonte***», mi traducción) (35).

Hay algo de la actitud de Oblómov aquí. Oblómov se alegraba de no tener que vender ni comprar, e imaginaba una utopía patriarcal situada en su pueblo natal, Oblómovka, basada en dormir y comer. Algo parecido a la utopía que soñaba Gonzalo en La tempestad de Shakespeare. Pues existen dos tipos de utopías: las aristocráticas, basadas en la pereza paradisíaca y la ausencia de normas, y las proletarias-burocráticas, donde el ciudadano (esta vez) es vigilado y dirigido continuamente (Tomás Moro, Louis-Sébastien Mercier). Algo así como la utopía comunista, tan añorada por los ciudadanos sin cabeza, que se regocijan con el exceso de autoridad y la seguridad submediocre de la supervivencia.

El poder de no tener

Despreciando por igual el comunismo y el capitalismo, así como cualquier forma de vida institucionalizada, Cioran intenta practicar ***„exerciţiul unei zilnice nirvanizări”*** (***«el ejercicio de una nirvanización diaria»***, mi traducción) que le eleve ***„la perceperea irealităţii”*** (***«a la percepción de la irrealidad»,*** mi traducción) (36). Y sí, la propia cultura puede anquilosarse institucionalmente. Y sí, el propio hombre de cultura puede transformarse en un «culturalista» que se nutre de ensoñaciones jerárquicas. Al igual que Eminescu, Cioran pisoteó la tentación del poder a través de la cultura. Por eso no le interesaban los doctorados ni las cátedras; es más, tuvo la fuerza de rechazar incluso cuantiosos premios en metálico. ¿Qué tiene en común el filósofo del Sena con los actuales intelectuales ávidos de títulos honoris causa, presidentes de fundaciones y comités? ¡Nada, absolutamente nada! Porque Cioran se forjó a sí mismo como un aristócrata distante y enamorado de la bicicleta, mientras que los demás se revolcarían en cualquier lodazal por dinero, fama y poder. Hablando en términos nietzscheanos, tenemos un ejemplo de superhombre contrapuesto al esclavo, al hombre débil, que necesita el poder para enmascarar un complejo de inferioridad.

Referencias

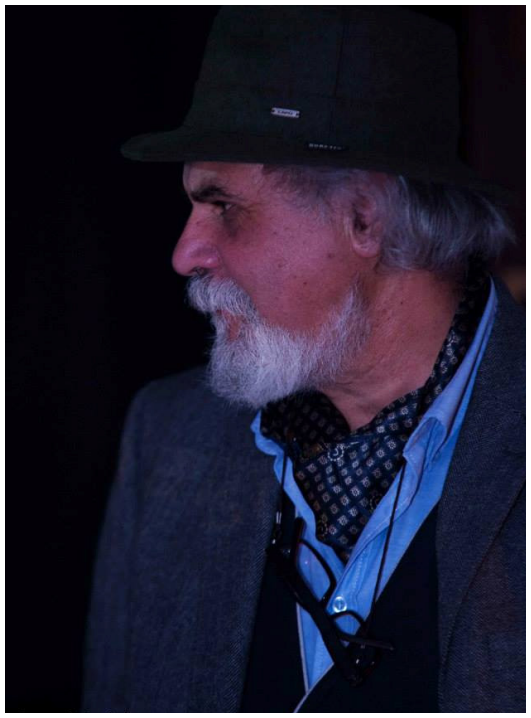
Cioran, Emil, Tratat de descompunere, traducere de Irina Mavrodin, Humanitas, 1996, Bucureşti.

Felix Nicolau

BACAU RUMANÍA

A. CALDERÓN de JESÚS: Crítico y Analista Cultural

En mi camino de Iasi a Bucarest, me sorprende gratamente poder visitar Bacau, una ciudad que reaviva en mí el deseo de explorar su historia y su vida social. En este anhelo, la primera información que descubro es que Bacau ha sido un pilar significativo para Rumania a lo largo de su historia.

Ubicada en el noroeste del país, en la región de Moldavia, se distingue por sus montañas y ríos, formando parte de los subcarpáticos de Moldavia, lo que la convierte en una de las grandes reservas naturales de Rumania.

Por esta razón, no sorprende que la primera mujer ingeniera forestal del mundo, Aurora Grescu, naciera en esta región.

Su historia se remonta al periodo Neolítico, y a partir de ahí, ha sido testigo de diversos acontecimientos que la han convertido en un referente en la historia de Rumania.

La primera información oficial disponible data de los siglos XVII y XVIII, cuando Bacau fue reconocida como una de las ciudades históricas.

Quienes lleguen a Bacau por primera vez encontrarán numerosos factores de interés que permiten disfrutar de una buena estacía, contando con espacios con elementos atractivos para su uso y disfrute, como sus parques, plazas, edificios y monumentos históricos.

Desde el centro de la ciudad, destaca el parque Ginko Biloba, donde se pueden encontrar numerosos bustos de personajes históricos que reflejan la cultura rumana.

Dentro de los destinos naturales, no se debe perder la visita al **Vivario Museo**, ubicado en el centro, que alberga especies exóticas de peces autóctonos, aves, ofidios y plantas ornamentales, todo expuesto en un entorno natural que brinda la oportunidad de conocer diversos ecosistemas.

La contribución a la ciencia proviene del observatorio astronómico, que representa uno de los mayores logros en la modernización de Bacau.

El planetario cuenta con equipos modernos; su cúpula es un simulador que ofrece una visión y sonorización perfectas para proporcionar información sobre estas cuestiones, y dispone de una biblioteca que rinde homenaje a su creador, Víctor Anestin.

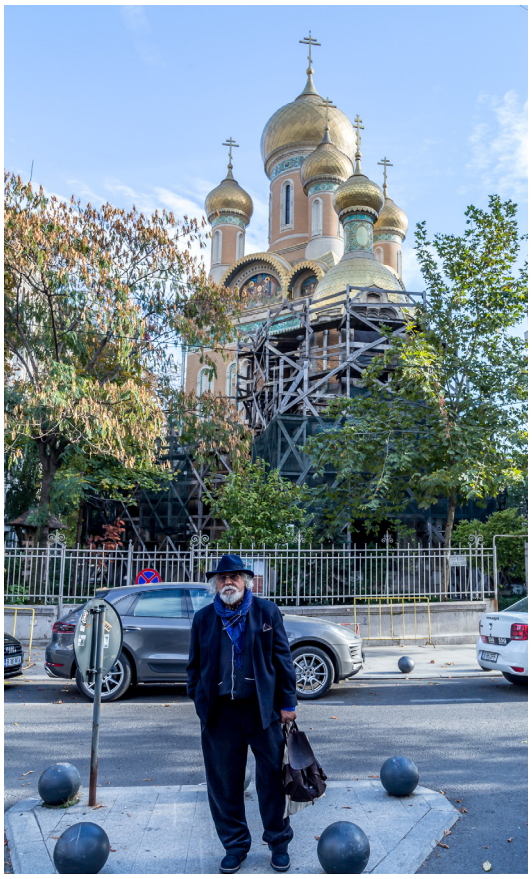
Como toda ciudad importante, Bacau ofrece opciones de ocio, cultura y diversión, y el Arena Mall cumple con todas estas perspectivas al ser un centro comercial que tiene todo lo necesario para pasar momentos agradables.

En cuanto a la educación, Bacau no se queda atrás en su evolución histórica, pues cuenta con dos tipos de universidades, pública y privada, que se esfuerzan por servir a la sociedad, con el objetivo de crear valores culturales y sociales que la posicionen como un referente nacional e internacional.

La parte religiosa también está presente a través de iglesias de diversas denominaciones, que satisfacen las necesidades espirituales de sus feligreses.

En el centro de la ciudad se encuentra una de las catedrales ortodoxas más grandes de Europa, así como la basílica de Precita, la más antigua de Bacau. También tienen su lugar la iglesia católica y las comunidades judías.

Los museos son espacios que no deben omitirse en el itinerario de quienes visitan la ciudad. Por recomendación y por mi profesión, no puedo pasar por alto el Museo de Arte, que alberga valiosas obras del siglo XIX y XX; este

museo es uno de los más representativos del arte rumano, fundado en 1958 y con colecciones de múltiples estilos, tanto clásicos como modernos.

Entre las obras clásicas, los visitantes pueden encontrar piezas de **Nicolae Grigorescu y Theodor Pallady,** así como de otros artistas europeos que mostraron un gran protagonismo en el arte rumano. Las galerías de arte organizan exposiciones temporales para potenciar el arte local, reflejando temas que conectan con las creaciones artísticas.

Entre los artistas más representativos que despiertan mi admiración están **Nicolae Vermonte**, un pintor realista renombrado por sus obras sociales, y **Elie Boca**, quien, aunque el primero ya cuenta con un museo dedicado en Bacau, el segundo es tan renombrado que al hablar de él, la gente lo describe casi como un dios. Estoy de acuerdo en que su trayectoria artística merece tal consideración, ya que es muy apreciado tanto dentro como fuera de la ciudad.

Sé que el arte no se limita solo a estos personajes, ya que actualmente hay muchos otros que me han dado argumentos para opinar que esta ciudad goza de buena reputación. El arte urbano también recibe una buena respuesta, especialmente a través de su festival, que convierte a Bacau en un referente en esta área. Siguiendo el consejo de mi amigo **Mihai Cosmin**, ***escultor y profesor en la Universidad de Arte George Enescu***, tengo pendiente asistir a este evento.

Continuando con el recorrido por los diferentes museos de la ciudad, se encuentra el de historia, que cuenta con objetos arqueológicos que revelan el desarrollo histórico de Bacau. El Museo Etnológico exhibe piezas de toda la región, cada una de las cuales narra el estilo de vida de sus antepasados, permitiendo que los visitantes viajen en el tiempo a través de esta cultura.

Muy cerca de esta ciudad también tiene un **monumento al Dandismo** en homenaje a uno de sus ciudadanos más ilustres, **Trista Tzarat,** fundador de esta corriente que aportó un sentido distintivo al arte y la cultura, espacio que se ha

vuelto muy popular para fotografías.

El teatro y la música ocupan un lugar destacado en Bacau, que alberga algunos de los edificios más emblemáticos. Debido a esto, sus eventos tienden a tener gran proyección, atrayendo a figuras de renombre nacional e internacional.

En el ámbito económico, Bacau conserva su posición como uno de los centros industriales más importantes de la región de Moldavia, contribuyendo significativamente al producto interno bruto del país, gracias a su industria alimentaria, la fabricación de madera y papel, así como a la petroquímica y la industria de materiales de construcción. Además, cuenta con grandes reservas de petróleo y carbón. De esta manera, Bacau tiene asegurada una buena perspectiva de futuro.

Para finalizar esta crónica, quiero enfatizar la propuesta a sus autoridades: una ciudad como esta merece que sus gobernantes la comprendan y la atiendan, ya que para prosperar se necesitan esfuerzos conjuntos de todos.

Cu toții am trăit măcar un moment pe care am fi vrut să-l prelungim: o întâlnire cu cineva drag, o îmbrățișare, o seară în care ne-am simțit fericiți. În asemenea momente, am vrea să putem spune timpului: **„Mai stai puțin!”**

Respiraţia gândului

Goethe — „Clipă, mai stai!”

Adina Vâlcu

Această dorință apare în Faust, celebra operă a scriitorului german Johann Wolfgang von Goethe:

„De voi spune clipei:
Mai stai! Ești atât de frumoasă!”

Faust este un om învățat, dar nemulțumit de ceea ce știe și de ceea ce a trăit. Își dorește mereu mai mult. El face un pariu cu Mefistofel, diavolul: dacă acesta îi va oferi o clipă atât de frumoasă încât să nu mai vrea nimic dincolo de ea, Faust își va accepta înfrângerea. Prin urmare, versurile vorbesc atât despre fericire, cât și despre pericolul de a renunța la căutare.

Ce legătură are această poveste cu noi? Și noi ne dorim mereu ceva: un serviciu mai bun, o casă, o reușită. Este absolut normal să avem planuri. Problema apare atunci când credem că ne vom putea bucura de viață numai după ce le vom îndeplini pe toate.

Spunem adesea: ***„Când voi avea mai mult timp…”*** Dar, între timp, copilul care ne cere să ne jucăm cu el crește. Părintele pe care amânăm să-l sunăm îmbătrânește. Omul drag așteaptă o vorbă pe care noi credem că o putem spune și mâine.

În partea a doua a operei, Faust vorbește și despre efortul de fiecare zi:

„Numai acela își merită libertatea și viața
Care trebuie să le cucerească în fiecare zi.”

Pornind de la aceste versuri, putem înțelege că a trăi înseamnă să ne implicăm, să muncim pentru ceea ce contează și să ne asumăm alegerile. Dar, în această străduință, avem nevoie și de răgazul de a vedea ceea ce ne face bine.

Nu putem opri o zi frumoasă și nici nu putem păstra oamenii neschimbați. Putem însă să le acordăm atenție cât sunt lângă noi. Să ascultăm fără grabă, să mulțumim, să spunem ce simțim.

„Clipă, mai stai!” exprimă o dorință pe care timpul nu o poate împlini. Nouă ne rămâne totuși o alegere: să trăim cu atenție momentele pe care, într-o zi, le vom numi amintiri.

„Luceafărul” eminescian a dat strălucire Almanahului „României June” de la Viena

Dan Toma Dulciu, UZPR

Manuscrisul poemului **„Luceafărul”**, capodopera fără egal a lui Mihai Eminescu, a fost trimis la Viena prin poștă, apărând în paginile almanahului studențesc în luna aprilie 1883.

Din păcate, originalul acestui valoros document literar a dispărut din arhiva **„României June”**, găsindu-se, probabil, și în prezent pe teritoriul Austriei.

Printre manuscrisele lui M. Eminescu aflate la Biblioteca Academiei Române se găsesc variantele succesive ale textului, ilustrând etapele nașterii acestei capodopere.

Este de notorietate faptul că T. Maiorescu și-a permis să *„cenzureze”* ***„Doina”*** (*„Și cum vin pe drum de fier, toate păsările pier...”*), dar nu este singura imixtiune a criticului de la **„Junimea”** vis a vis de textele eminesciene.

În Ediția Princeps a poeziilor poetului, din decembrie 1883, T. Maiorescu ***„ticluiește o variantă personală”***, eliminând patru strofe și înlocuind două versuri ale poetului cu două versuri proprii (cf. Perpessicius, Opere, Note şi variante de la Povestea Codrului la Luceafărul, vol. II., Fundaţia regală pentru literatură şi artă, Bucureşti, 1943, pp. 451-452).

Astfel, poemul este redus la 94 de strofe, față de cele 98 câte au fost tipărite în Almanahul **„România Jună”** de la Viena și ulterior în **„Convorbiri Literare”** (nr. 5, august 1883).

La rândul ei, **Mite Kremnitz, traducătoarea liricii românești** într-o ediție apărută în ianuarie 1883 (Carmen Sylva – MiteKremnitz, Rumänische Dichtungen, Bonn, Leipzig 1883), are la dispoziție o variantă de 93 de strofe a Luceafărului, cu 5 strofe mai puțin decât varianta Almanahului studențesc de la Viena, dar incluzând 3 din cele 4 strofe eliminate de Maiorescu în decembrie 1882.

Între manuscrisele eminesciene există totodată o versiune extinsă a Luceafărului, datată 10 aprilie 1882, însumând 105 strofe, comparativ cu variantele de 94 strofe (Ediția Maiorescu, 1883) sau de 98 strofe (Ediția Almanahul „România Junâ”).

Ținând cont de aceasta, textul tipărit în Almanahul **„României June”** de la Viena este extrem de valoros, fiindcă reprezintă dorința auctorială a Poetului, respectând punctuația originală, pe care T. Maiorescu ar fi trebuit să o respecte cu sfințenie, fiind singura despre care se poate presupune că a avut acceptul expres de publicare al Poetului.

De altfel, varianta tipărită la Viena reprezintă versiunea *„standard”* a poemului **„Luceafărul”,** agreată și de Perpessicius.

Dacă eliminarea unor versuri, echivalând cu cenzurarea poemului, este detestabilă, ne punem întrebarea următoare: dar includerea ulterioară a unor strofe suplimentare la această capodoperă este acceptabilă ?

Manuscrisele eminesciene, păstrate la Biblioteca Academiei, dovedesc existența unor numeroase strofe pe care Poetul le-a scris și rescris, cizelat, modificat, din acest vast șantier de lucru Petru Creția identificând un număr de 13 strofe suplimentare.

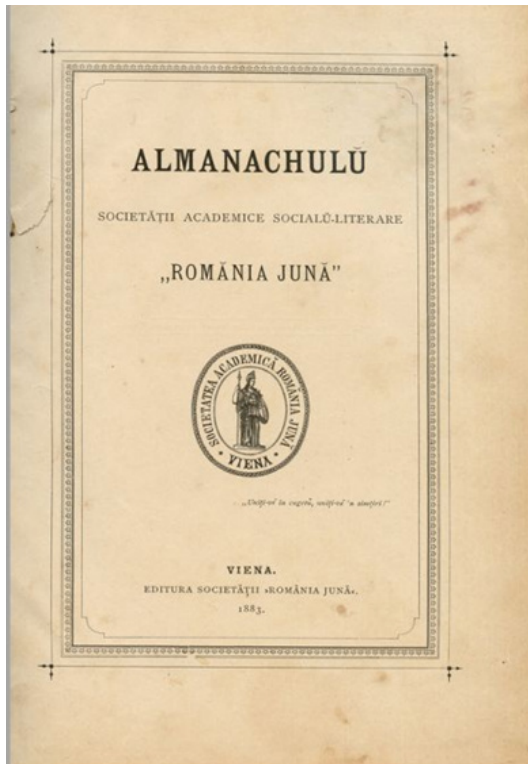
Într-un efort remarcabil, acesta a oferit astfel contemporanilor noștri o nouă variantă, augmentată, a capodoperei eminesciene (cf. „Luceafărul. Versiunea maximală a vorbirii Demiurgului”, în Manuscriptum, nr. 1/1991 – 82, an XXI, pp. 32-34).

Ulterior, Ara Alexandru și Dana Șișmanian (Eminescu restituit: O « versiune integrală » a Luceafărului, „Vatra”, 10 aprilie 2018) plusează curajos, adunând absolut toate strofele ignorate, cenzurate, rătăcite, neacceptate de către Poet, ajungând la un maxim de 150 de strofe (!!!), în ceea ce aceste autoare numesc *„versiunea integrală”* a poemului Luceafărul.

Revenind la geneza acestui Almanah, se știe că Titu Maiorescu, elogiat de către studenții români de la Viena, a răspuns cu generozitate dorinței acestora, ocupându-se personal de materialele ce urmau a fi trimise. În plus, nu putea să îl refuze pe C. Popasu, ruda sa, președintele Comitetului de editare al acestui almanah, inițiatorul proiectului.

Însemnările din Jurnalul criticului ne înfățișează câteva semnificative detalii: astfel, în ședința Junimii din 28 octombrie/9 noiembrie 1882, acesta notează numele celor prezenți şi lucrările pregătite pentru amintitul almanah. ***„O frumoasă nuvelă a lui Gane pentru Almanahul studenților din Viena, 4 poezii drăguţe de Neniţescu, scrisoare a lui Slavici din Italia“***.

În același Jurnal, criticul notează, la data de 5/17 noiembrie 1882, că se ocupă cu traducerea

ALMANACHULŬ

SOCIETĂȚII ACADEMICE SOCIALŬ-LITERARE

„ROMÂNIA JUNĂ”

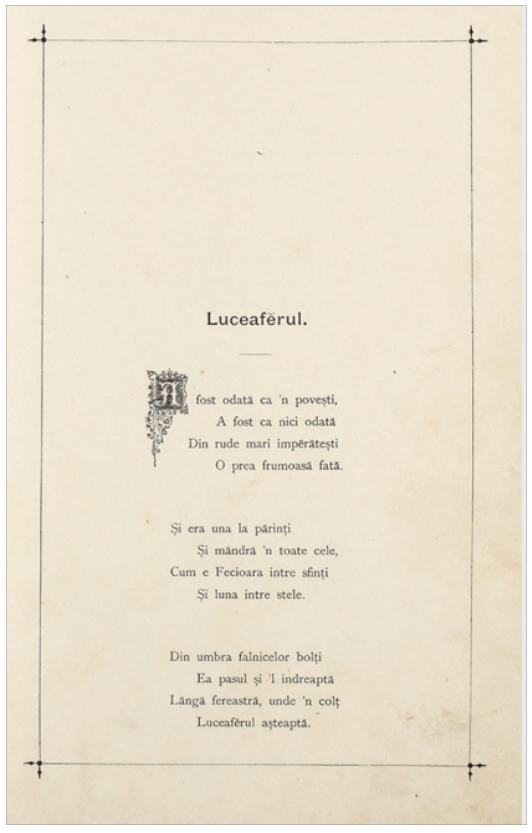
VIENA.

EDITURA SOCIETĂȚII „ROMÂNIA JUNĂ”.

1883.

alegoriei **„Vremea şi iubirea”**, de Carmen Sylva, pentru Almanahul studenților români din Viena.

Câteva zile mai târziu (la 11 noiembrie 1882) T. Maiorescu primește o telegramă din partea lui I. Creangă, anunțând că va trimite direct la Viena anecdota sa, **„Moș Ion Roată și Vodă Cuza”**, ceea ce a și făcut peste câteva zile.

Luceafĕrul.

A fost odată ca 'n povești,
A fost ca nici odată
Din rude mari împĕrătești
O prea frumoasă fată.

Și era una la părinți
Și mândră 'n toate cele,
Cum e Fecioara între sfinți
Și luna între stele.

Din umbra falnicelor bolți
Ea pasul și 'l îndreaptă
Lângă fereastră, unde 'n colț
Luceafĕrul așteaptă.

La rândul lor, I. Negruzzi și N. Gane îi prezintă criticului materialele lor pentru Almanah, apoi le vor expedia prin poștă la Viena.

Bucuros, T. Maiorescu informează Comitetul de conducere al **„României June”** în legătură cu expedierea prin poștă a acestor două studii (17 noiembrie 1882); totodată, întreabă dacă s-a primit *„anecdota”* lui Creangă.

În aceeași scrisoare, anexează două poezii inedite ale lui Alecsandri, primite de la poet tot pentru almanah. Își cere iertare că va mai întârzia câtva timp cu colaborarea sa, din cauza unei perioade foarte intense de muncă. Dar, după câteva săptămâni, expediază la Viena propriul eseu, referitor la ***„progresul adevărului în judecarea lucrărilor literare“.***

Poemul Luceafărul are însă o istorie paralelă, dar oarecum legată de aceea a Almanahului **„României June”**: Astfel, în ședința Junimii, desfășurată la București la 17/29 aprilie 1882, Mihai Eminescu citește o variantă incipientă, intitulată **„Legenda Luceafărului”**, notată de Maiorescu în Jurnalul său: **„frumoasă legendă“**.

Poemul este apreciat, cerându-se reluarea lecturii în întâlnirea junimiștilor din 24 aprilie 1882. Și de data aceasta, poezia captează admirația celor prezenți.

Pentru Mihai Eminescu, însă, lucrarea mai necesita încă un adaos de travaliu artistic. Evident, munca de la „Timpul” nu îi da răgazul necesar finalizării acestei capodopere, de aceea T. Maiorescu, știind dorința vie a studenților de la „România Jună” de a edita un almanah, incluzând numele unor mari poeți români, hotărăște să se implice, asistându-l pe Poet în definitivarea și șlefuirea poemului.

Astfel, la 8/20 octombrie 1882, acesta notează: **„Seara Luceafărul lui Eminescu corectând“.**

În același sens, o lună mai târziu întâlnim următoarea însemnare: 28 octombrie/9 noiembrie 1882: Eminescu citește **„frumosul Luceafăr, şlefuit“.**

Poemul, astfel conceput, este expediat la Viena după această dată, nu însă mai târziu de 5 decembrie 1882.

În aceste condiții, Constantin Popasu şi I. T. Mera informează publicul, în 6 decembrie 1882, despre pregătirea pentru tipar a almanahului. În luna februarie 1883, vor dezvălui, în premieră, sumarul Almanahului, subliniind importanța acestuia.

Presa, destul de optimistă, anunța: *„Almanahul va apare pe la mijlocul lui Februarie s. n., având 16-17 coale de tipar. Prețul 2 fl.”* (Cf. **„Românul”**, din 20 ianuarie 1888, p. 55). Totuși, mult așteptata lucrare va vedea lumina tiparului abia în aprilie 1883. Cei dornici să cumpere acest almanah urmau să se adreseze lui Eugeniu Zota, la sediul Asociației România Jună, VIII Langegasse, Viena.

Din păcate, în primăvara anului 1883, Constantin Popasu, inițiatorul tipăririi acestui mult așteptat almanah studențesc, nu mai deținea funcția de președinte al **„României June”**.

În ședința din 1/13 decembrie 1882 studenții români din Viena îl aleg pe I. T. Mera, ca președinte al Societății **„România Jună”** pe anul universitar 1882—1883.

Acesta întocmește în 1883 un raport de rutină, prezentând apariția albumului ca un mare succes: ***„La acest loc ne ținem de datorința a exprima mulțumirile noastre Comisiei Almanachului și în special prezidentului ei Drd. C. Popasu pentru activitatea deosebită ce a dezvoltat la darea Almanachului”.***

Textul poemului **„Luceafărul”** este reprodus ulterior în **„Convorbiri literare”**, în august 1883, fiind preluat din Almanahul **„României June”** de la Viena și inclus de Titu Maiorescu în ediția princeps a poeziilor lui Eminescu, tipărită în decembrie 1883.

Aici, poemul are trei strofe mai puțin și două versuri modificate, prilej de gâlceavă între exegeții operei poetului.

Stimați participanți

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România este puternic implicată în susținerea eforturilor de afirmare a creativității românești în diferite domenii ale culturii.

Festivalul de Carte și Arte ale Românilor de Pretutindeni, eveniment ajuns la cea de a IV-a ediție, are între organizatori Filiala Occident a UZPR, ceea ce ne oferă prilejul de a întări prezența breslei jurnaliștilor la asemenea momente de referință.

Urăm deplin succes manifestării care este menită să păstrează vie limba română, identitatea culturală și să întărească legăturile cu valorile de acasă.

Dan Constantin
Președinte UZPR

Presa a avut o lună grozavă și nimic din asta nu a apărut la știri.

În Spania am găsit un plic din 1981, cu un timbru emis în omagiul presei. O ilustrație frumoasă cu niste stilouri care merg la țintă pe un teanc de hârtii, apoi avansează într-un ziar și primesc companie un aparat foto. Probabil m-a atras grafica alb-negru pe fundalul cald sau mai degrabă naturalețea scrisului de mână.

Apoi Bottega Veneta a prezentat un carnet din piele, imprimat ca o primă pagină de ziar, pentru colecția de primăvară-vară 2027.

De la distanță, arată ca un ziar. De aproape, preia controlul modelul împletit de piele, intrecciato, așa cum îl numesc ei. Textul se distorsionează peste împletitură și pliuri, iar cuvintele se frâng acolo unde se împletește și pielea. Trebuie să-l înclini și să petreci un minut descifrând ce scrie.

M-am gândit că jurnalismul e din nou la modă. Sau e doar nostalgia lui?

Ce revine acum e ceva dincolo de transmiterea de știri și anume atmosfera de comemorare: bucuria și mândria unei zile care merită prima pagină. Odată păstrată doar pentru evenimente mari, azi adusă în lucrurile mici, de zi cu zi.

Timbrul din 1981 a dus mândria presei prin toată țara, lipit pe scrisori. Plicul a ajuns la mine după patruzeci de ani, intact și acum duce sărbătoarea mai departe prin spirit și măiestrie, nu prin devotamentul original.

Elogiul aniversării Bottega Veneta e pe coperta carnetului, pe care îl deschizi în fiecare zi. Aceeași senzație de prima pagină, doar că nu mai aștepți un eveniment mare ca s-o simți.

Așa că întrebarea nu mai e ce merită un omagiu național. E ce ar ajunge pe prima pagină în joia ta.

Dă-i zilei tale obișnuite un titlu.

Andreea Mihalache

CINCI ZILE DE DIALOG INTERCULTURAL LA CEA DE A IV-A EDIȚIE A FESTIVALULUI DE CARTE ȘI ARTE AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI – CULTURO 2026 –

Între 1 și 5 octombrie 2026, localitatea Bimenes, din Principatul Asturias, a găzduit cea de-a IV-a ediție a Festivalului de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni – CultuRo, reunind peste o sută de scriitori, artiști plastici, muzicieni, jurnaliști și reprezentanți ai mediului cultural și asociativ din România, Spania și din numeroase comunități românești europene.

Festivalul a fost organizat de **Centrul Cultural „La Tierra Tracia" și Asociația Socio-Culturală Romanați**, **în colaborare cu Filiala Occident, Diaspora și Minorități a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și Primăria Bimenes, cu sprijinul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, al partenerilor și reprezentanților mass-media.**

Ediția din acest an s-a desfășurat sub genericul **„Anul Constantin Brâncuși – Măiastra și eterna reîntoarcere"**, omagiind, la 150 de ani de la naștere, personalitatea artistului care a purtat expresia artistică românească spre universalitate. Alegerea acestei teme a avut o semnificație aparte pentru un festival dedicat românilor de pretutindeni. Drumul lui Brâncuși, de la Hobița la Paris, vorbește despre posibilitatea de a ajunge departe fără a pierde legătura cu lumea din care ai plecat. În creația sa, amintirea locurilor natale s-a transformat într-un limbaj artistic înțeles pretutindeni. Această apropiere dintre origini și deschiderea către alte culturi a însoțit, în forme diferite, întreaga ediție CultuRo.

Desfășurarea festivalului în Asturias a avut, la rândul său, o însemnătate specială. Aici se află cea mai nouă reședință CultuRo, care găzduiește pe tot parcursul anului tabere de creație, ateliere, reuniuni și diverse manifestări artistice. Participarea instituțiilor, asociațiilor și artiștilor spanioli a confirmat relațiile de colaborare dezvoltate în timp și interesul reciproc pentru cunoașterea valorilor culturale.

Joi, 1 octombrie, festivalul și-a primit invitații într-o atmosferă de bucurie a revederii. Mircea G. Florescu, președintele Festivalului CultuRo, și Aitor García Corte, primarul localității Bimenes, au adresat cuvintele de bun venit, inaugurând oficial manifestarea.

Programul primei seri a cuprins un moment artistic susținut de **Andrei Slăvuțeanu și Simona Obretin**, o intervenție a filosofului și scriitorului **Mircea Arman**, precum și momente muzicale oferite de **Titi Dragomir și Dan Constantin Julei.** Seara a continuat cu discuții între participanți și schimburi de idei privind proiectele culturale și editoriale care urmau să fie prezentate pe parcursul festivalului.

Vineri, **2 octombrie**, manifestările s-au desfășurat în mai multe locații din Bimenes, cu un program bogat în evenimente literare, conferințe, expoziții și momente artistice.

Dimineața a debutat cu **ședința Filialei Spania a Ligii Scriitorilor Români, coordonată de Ionuț Țene, vicepreședinte al organizației.** Discuțiile au urmărit activitatea scriitorilor români din diaspora, promovarea creației literare și posibilitățile de colaborare editorială.

În paralel, publicul a putut vizita expozițiile colective de arte plastice și vizuale, fotografie și etnografie, precum și târgurile de carte și obiecte tradiționale. Expoziția colectivă a fost adusă în atenția vizitatorilor de **Antonio Calderón de Jesús**, analist și critic de artă, **Iulian Neagu și Ricardo Cotarelo**, care au evidențiat varietatea lucrărilor și a expresiilor artistice reprezentate.

Reflecția literară a continuat prin conferința susținută de **Nicolae Coande și Dana Oprica**, dedicată marelui Constantin Brâncuși, creației contemporane și preocupărilor creatorilor români.

Un loc important în program l-au ocupat **Conferințele RERC – Rețeaua Europeană România Culturală**, coordonate de scriitorul și promotorul cultural **Dan Mircea Cipariu**. Prezentarea proiectului Rețeaua Europeană România Culturală, disponibil pe platforma www.romaniacultural.eu, a adus în discuție necesitatea unei colaborări mai strânse între publicațiile culturale, organizațiile și creatorii români din diferite țări europene. Inițiativa urmărește facilitarea circulației informației culturale și valorificarea contribuțiilor autorilor și artiștilor români din diaspora, într-o perioadă în care creația acestora ocupă un loc tot mai vizibil în peisajul cultural contemporan.

În acord cu genericul ediției, conferințele au inclus și prezentarea volumului **„10X15=150. Cine este Constantin Brâncuși?"**, apărut la Editura Universității de Vest, în colaborare cu Editura Vellant, sub coordonarea lui Andrei Novac. Prezentarea a fost însoțită de două proiecții video realizate de artiștii **Călin Dan** și **Mircea Cantor**, care au oferit perspective contemporane asupra operei sculptorului. Invitat special a fost **Andrei Novac**, președinte al comitetului de organizare UNESCO pentru Ansamblul Monumental **„Constantin**

Brâncuși” din Târgu Jiu.

La conferințele RERC au participat **Andrei Novac, Antonio Calderón de Jesús, Flavia Lupu, Cristina Poterășoiu, Justina Radu, Gabriela Stan, Ana Daniela Sultana, Sorin Emanuel Cioacă, Dan Mircea Cipariu, Mircea G. Florescu, Dan Constantin Julei, Stan George și Adrian Suciu,** reprezentând domenii precum literatura, jurnalismul, managementul cultural și artele vizuale.

Ceremonia oficială de deschidere a festivalului s-a desfășurat vineri după-amiază, reunind autorități locale și regionale, invitați și personalități ale vieții culturale românești și spaniole. Evenimentul, moderat de **Violeta Andrei Stoicescu,** i-a avut alături de organizatori pe **Aitor García Corte, primarul localității Bimenes, Juan Cañal Canteli, primarul localității învecinate Nava și Francisco Laviana, reprezentant al Guvernului Principatului Asturias.** Mesajele transmise cu acest prilej au subliniat rolul culturii românești în viața comunităților asturiene și importanța consolidării relațiilor de colaborare dintre cele două țări.

În continuarea ceremoniei, **Antonio Calderón de Jesús** a prezentat artiștii participanți la expozițiile colective, iar apoi programul editorial a adus în atenție volumul **„Suflet regăsit”**, semnat de **Alin Tișe, președinte al Consiliului Județean Cluj.** Cartea a fost prezentată de **Mircea Arman și Victor Popa**, consilier în cadrul aparatului administrativ al Consiliului Județean Cluj. Traducerea în limba spaniolă, realizată de D**ana Oprica, Violeta Andrei Stoicescu și Ana Văcărașu**, a fost publicată la editura Eride Ediciones sub titlul ***„Alma Reencontrada”***, la inițiativa organizatorilor festivalului, și lansată în cadrul acestei ediții. Cu acest prilej, **Alin Tișe** a fost distins cu un **premiu de excelență pentru literatură, acordat de Asociația Centro Cultural La Tierra Tracia.**

A urmat festivitatea de premiere a Concursului Internațional de Creație CultuRo 2026, prezentată de **Cristina Barna și Ciprian Apetrei**, în cadrul căreia au fost recompensate contribuții remarcabile din domeniul literaturii, muzicii, artelor plastice și dansului.

Marele Premiu CultuRo 2026 pentru întreaga activitate i-a fost acordat filosofului, scriitorului, eseistului și editorului **Mircea Arman**, manager și redactor-șef al revistei de cultură **„Tribuna”**, pentru contribuția sa la dezvoltarea și promovarea culturii și a gândirii filosofice românești.

Premiul CultuRo 2026 pentru Literatură a revenit poetului **Filip Suciu**, din Belgia, iar **Premiul pentru Muzică** a fost acordat lui **Titi Dragomir,** din România. **Emil Matei**, din Spania, a primit **Premiul pentru Arte Plastice**, în timp ce **Grupul de dansuri populare „Mugurelul”** a fost distins cu **Premiul pentru Dans**.

Distincțiile oferite de partenerii festivalului au completat palmaresul ediției. **Andrada Ababei**, din Germania, și **Adriana Costache**, din România, au primit **Premiul Uniunii Creatorilor Profesioniști pentru Arte Plastice**, iar **Sabin Mureșan**, din Spania, a fost recompensat cu **Premiul InfoArt pentru Literatură.**

Printre invitați s-au numărat **Justina Radu**, *președinta Federației pentru Accesibilizarea României (FAR) și fost secretar de stat în Ministerul Muncii*, **Ringo Dămureanu**, *președintele Sindicatului Național* **„Forța Legii”**, **Emanuel Cioacă**, *președintele Federației Românilor de Pretutindeni* și jurnalistul **Titi Sultan**, *realizator al emisiunii* **„Realitatea politică”** *de la Profi 24 TV.*

O participare deosebit de relevantă a fost cea a lui **Zaviša Žurž**, *președinte al Asociației pentru Cultura Românilor/ Vlahilor din Serbia „Ariadnae Filum”*, reprezentant al comunității românești din **Valea Timocului**, care a adus în discuție situația comunităților românești din Serbia de Răsărit și preocupările acestora pentru păstrarea limbii, tradițiilor și identității culturale.

Festivitatea a fost completată de un moment muzical oferit de **Titi Dragomir.**

O prezență constantă în programul literar al festivalului a avut-o proiectul **Boema 9**, coordonat de poetul **Adrian Suciu**. Sub genericele **„Punte între scriitorii români de pretutindeni”** și **„Boema 9 în acțiune”**, proiectul a reunit, în diferite momente ale zilelor de vineri și sâmbătă, recitaluri lirice și intervenții artistice susținute de **Violeta Anciu, Corneliu Rodeanu, Nicoleta Crăete, Adriana Costache, Cristina Barna și Tic Petroșel.**

Muzica și dansul popular au fost, de asemenea, prezente pe parcursul festivalului prin participarea Grupului Folcloric **„Plaiuri Românești”** din Madrid, a Ansamblului **„Dorul Neamului”** din Santander și a grupurilor de dansuri de copii și tineri **„Mugurelul”** și **„Ciobănașul”**, care au adus în fața spectatorilor frumusețea costumelor și a folclorului românesc.

Pentru cei mai mici participanți, **Magicianul Nacho** a oferit, la Casa de Cultură, un spectacol interactiv, introducând în program și o componentă recreativă dedicată familiilor.

Sâmbătă, 3 octombrie, festivalul a continuat cu reuniuni profesionale, prezentări editoriale, ateliere și spectacole.

Programul dimineții a inclus ședința reprezentanților Uniunii Ziariștilor Profesioniști din

România – Filiala Occident, Diaspora și Minorități, alături de reprezentanți ai Uniunii Creatorilor Profesioniști.

A urmat atelierul organizat de **Federația Asociațiilor de Români din Andalucía (FARA)**, coordonat de **Gabriela Stan**, președinta federației. Discuțiile au adus în atenție experiența asociațiilor românești din Spania în desfășurarea proiectelor educative, culturale și sociale, precum și importanța colaborării dintre organizațiile comunitare.

Un moment editorial de interes l-a constituit prezentarea antologiei **„Povești călătoare” – „Historias itinerantes”**, ediție specială în limba spaniolă, realizată pentru **CultuRo 2026**. Scriitorul **Ciprian Apetrei**, coordonatorul antologiei, a purtat un dialog cu **Violeta Andrei Stoicescu**, care, împreună cu **Ana Văcărașu**, a realizat traducerea lucrării în limba spaniolă. Discuția a evidențiat semnificația acestui proiect editorial și importanța traducerilor în apropierea cititorilor de limbă spaniolă de literatura română contemporană, cu diversitatea sa de expresii și perspective.

Programul destinat copiilor a continuat cu prezentări de carte pentru cei mici, activități de teatru și jocuri coordonate de **Lorena Anastasiu și Cristina Barna**, alături de atelierele de ceramică și pictură susținute de **Cristian George Alexandru.**

Publicul a urmărit și un spectacol de improvizație teatrală prezentat de grupul spaniol **TCC – Teatro con Conciencia**, care a adus în festival expresivitatea teatrului spontan cu participarea directă a spectatorilor.

Seara a fost dedicată spectacolului **„Sunet și cuvânt pentru suflet și gând”**, cu participarea Grupului umoristic **„Vouă”,** a artiștilor **Tic Petroșel, Titi Dragomir și Toni Dincă**, alături de alți invitați români și spanioli. Umorul, muzica și expresia scenică au oferit publicului o seară în care diversitatea artistică s-a regăsit într-un program plin de energie și sensibilitate.

Un capitol aparte al acestei ediții l-au reprezentat expozițiile colective de arte plastice și vizuale, deschise publicului pe durata festivalului. Vernisajul a reunit creatori din România și Spania, oferind o imagine amplă asupra preocupărilor artistice contemporane.

Printre participanți s-au aflat **Colectivul TIERRA TRACIA, INSTITUTO HISPANO-RUMANO, Academia ESTUDIO MARGON, Școala de Artă LA PALETTE, Asociația SIDROS Y COMEDIES, Gruparea ACUARELASTUR și Colectivul ASTURVANIA.**

Expozițiile au reunit lucrări semnate de **Dorina Florescu, Mirela Cocheci, Eva Diana, Klara Konkoly, Maya Patrariu, Garbis Adrian, Alberto Medina, Jesús Jiménez, Esther Rivera, Mónica López, Juan Río, Águeda Delmiro, Catalina Delmiro, María Jesús Ramos, Isabel Viña Olay, Violeta Cuevas, Belén García, Rodrigo Fuente, Estela Martínez, Marta Rodríguez, Rubén Rebaque, Benjamín Fernández Grela, Carlos Soto, Lola Aldea, Pablo El Sidru, Ricardo Cotarelo, Ana Pereira, Charo Cimas, Eva Conde, Carmen Gómez, Conchita Peón Fano, Conchita Rubio Coronado, Eliecer Martínez García, Guillermo Carbajo García, Isabel Flores Martínez, Isabel Méndez Castaño, Javier Hernández Cabezudo, José Ignacio Amelivia García, José Santana Martínez, Lara Díaz Rodríguez, Luz Montero Guerra, María José Vigil Fernández, María Socorro González, Mariam Martínez-Caro, Martina Santamarta García, Mila Suárez Castaño, Oksana Bilous, Pablo Álvarez García, Paz Álvarez Ordieres, Pilar Sánchez García, Ramón Valdés de la Colina, Rebeca Justel Loureiro, Rosario Cambón, Paulino Domínguez, Txus Ruiz, Amelia Encinas, Vivian Esteban, Rocío Fernández și Emil Matei.**

De la pictură și grafică până la fotografie și lucrări inspirate din tradițiile populare, expozițiile au oferit o perspectivă asupra sensibilităților și preocupărilor artistice ale participanților. Prezența numeroșilor creatori asturieni a conferit acestei secțiuni un caracter intercultural pronunțat, demonstrând interesul pentru schimbul de experiență și pentru apropierea dintre mediile artistice românești și spaniole.

Duminică, 4 octombrie, programul a continuat cu dezbateri, lansări de carte ale scriitorilor români și spanioli, manifestări folclorice și activități dedicate comunității.

Un loc distinct l-a ocupat masa rotundă **„Cultura românească în Diaspora”**, dedicată preocupărilor comunităților românești pentru păstrarea limbii, promovarea literaturii și dezvoltarea presei culturale. În cadrul dezbaterii a fost marcată și împlinirea a cinci ani de la apariția publicației **„Români în Andalucia – Frați de grai, frați de trai”**, moment prezentat de **Mircea G. Florescu.** Aniversarea a oferit prilejul unei retrospective a activității editoriale, a proiectelor și personalităților prezentate de-a lungul timpului în paginile ziarului, precum și a contribuției sale la reflectarea vieții comunității românești din Spania.

Tot duminică, la Biserica Ortodoxă Română **„Sfântul Cuvios Antonie cel Mare”** din Gijón-Oviedo, a avut loc lansarea volumului **„Valahi Gorali, Vlași, Valašsko. Interpretări istoriografice”,** semnat de **Ionuț Țene** și prezentat de **preotul paroh Nicolae Florin Goia**. Evenimentul a readus în atenție pagini ale istoriei românilor și valahilor, extinzând programul festivalului și către comunitatea românească din Gijón.

Momentul literar central al zilei, **„Diaspora 9 – Orizonturi Literare CultuRo”**, moderat de **Violeta Andrei Stoicescu și Sabin Mureșan,** a reunit scriitori și poeți din România și din diaspora, într-un program care a îmbinat lecturile din creațiile proprii cu prezentările de carte și dialogurile despre literatura contemporană.

Au participat **Mirela Cocheci, Ana Văcărașu, Simona Obretin, Cristina Barna, Nicoleta Crăete, Corneliu Rodeanu, Mircea Arman, Sabin Mureșan, Titi Dragomir, Emanuela Ciulianu Mihăilescu, Andrei Slăvuțeanu, Ciprian Apetrei, Lorena Anastasiu, Nicolae Coande, Ana Andrei, Toni Dincă și Ionuț Țene.** Intervențiile muzicale ale interpretului **Titi Dragomir** au completat frumos programul literar.

După-amiaza a cuprins și activități dedicate publicului tânăr și celor mici, de la dansul latino, în cadrul atelierului coordonat de **Cristin Art**, până la ceramică și pictură, sub îndrumarea lui **Cristian George Alexandru**.

Spectacolele folclorice au fost completate de momente artistice oferite de **Dan Constantin Julei și Ady Todea**, alături de ansamblurile și grupurile

VĂ MULȚUMIM!

„CulturRo – Festival de Carte și Arte al Românilor de Pret

tutindeni" EDIȚIA A IV-A, BIMENES,ASTURIAS, Spania

de dansuri populare participante.

O contribuție aparte la promovarea patrimoniului românesc a avut-o **Asociația Cultura Mater din Oviedo**, care a adus în cadrul festivalului obiecte de artizanat, creații artistice și exemple reprezentative ale meșteșugurilor tradiționale.

Printre exponate s-au aflat piese autentice de **ceramică de Horezu**, achiziționate printr-un proiect realizat cu sprijinul **Departamentului pentru Românii de Pretutindeni**. Prin formele sale caracteristice și bogăția motivelor decorative, ceramica de Horezu a atras interesul vizitatorilor, oferind publicului spaniol prilejul de a descoperi una dintre cele mai valoroase tradiții meșteșugărești românești.

Artista **Maya Patrariu** a participat cu zece lucrări din expoziția personală, iar **Iuliana Mihordia** a prezentat creații realizate în atelierul propriu, între care păpuși, tablouri, bijuterii și trăistuțe.

Programul asociației a cuprins și o prezentare a tradiției încondeierii cu ceară a oului pascal, specifică Țării Dornelor, un meșteșug în care migala, frumusețea motivelor ornamentale și simbolurile transmise din generație în generație păstrează vie o parte prețioasă a patrimoniului cultural românesc.

Grupurile de dansuri populare **„Mugurelul"** și **„Ciobănașul"** au completat programul tradițional, iar **Maria Neculiță, Ștefan Gherghe și Maya Patrariu** au interpretat melodii din repertoriul folcloric românesc. Ansamblul **„Dorul Neamului"** din Santander, reprezentând tradițiile folclorice ale Republicii Moldova, a participat și cu o expoziție de artizanat și elemente de gastronomie tradițională.

Pe parcursul celor cinci zile de festival, participanții au avut prilejul să descopere și bogăția tradițiilor gastronomice românești și spaniole, degustând preparate și produse specifice celor două țări. Aromele și gusturile autentice au completat programul cultural, oferind invitaților ocazia de a cunoaște mai îndeaproape obiceiurile culinare ale celor două popoare și de a se bucura de momente petrecute împreună, într-o atmosferă caldă și prietenoasă.

Unul dintre cele mai emoționante momente ale festivalului s-a născut spontan, atunci când români și spanioli s-au prins de mâini într-o horă mare, în care pașii au început să urmeze același ritm, fără să mai conteze limba vorbită sau locul din care venise fiecare. Hora românească a devenit, pentru câteva clipe, bucuria tuturor, iar imaginea oamenilor dansând împreună a exprimat, cu o simplitate aparte, frumusețea apropierii dintre cele două culturi.

Luni, 5 octombrie, ultima zi a festivalului a păstrat în atenția celor prezenți expozițiile și târgurile de carte și obiecte tradiționale, programul continuând cu manifestări dedicate publicului local.

Seara a continuat cu **„Micro abierto",** eveniment coordonat de **Iulian Neagu**, avându-l ca invitat special pe **Emanuel Cioacă**. Programul a adus în fața publicului scriitori, muzicieni și artiști spanioli, ale căror intervenții au conferit ultimei seri a festivalului o notă aparte, prin diversitatea expresiilor artistice și a creațiilor prezentate. Din rândul scriitorilor au participat T**onia Kyryakolou, Daniel García Granda, Miguel Granda Cué, Rubén Siñeriz și Cristina Álvarez.**

Programul muzical i-a adus în fața publicului pe **Tic Petroșel, Klaramente Klara, Elías Biscayar și José María Aladro**, iar artele vizuale au fost reprezentate de **Klara Konkoly, Orfelina Suárez, Paulino Domínguez, Emil Matei, Alberto Medina, Guillermo Carbajo, Águeda Delmiro, Jesús Jiménez și Mónica López.**

Participarea artiștilor asturieni la încheierea festivalului a completat un program în care colaborarea culturală româno-spaniolă a ocupat un loc central.

Festivalul s-a bucurat și de atenția televiziunii Principatului Asturias, care, prin echipa prezentă la eveniment, a surprins momente reprezentative ale programului și a contribuit la promovarea manifestărilor culturale românești în presa regională.

Participarea reprezentanților organizațiilor profesionale și asociative a completat diversitatea acestei ediții, aducând în atenție experiențe și preocupări ale comunităților românești din diferite țări.

Privită în ansamblu, cea de-a IV-a ediție a Festivalului de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni a evidențiat vitalitatea creației românești din țară și din diaspora, dar și interesul tot mai pronunțat pentru colaborarea cu mediile culturale din țările în care comunitatea românească trăiește și își desfășoară activitatea.

În acest context, genericul **„Măiastra și eterna reîntoarcere"** a căpătat o rezonanță deosebită. Asemenea operei lui Constantin Brâncuși, care a păstrat ecoul lumii natale chiar și atunci când a devenit parte a patrimoniului artistic universal, creația românească din diaspora continuă să poarte amprenta originilor sale.

Reușita acestei ediții s-a datorat eforturilor reunite ale organizatorilor, autorităților locale din Asturias, partenerilor, asociațiilor și voluntarilor, precum și sprijinului acordat de Departamentul pentru Românii de Pretutindeni, care continuă să susțină inițiativele dedicate promovării culturii românești și păstrării legăturilor cu comunitățile din diaspora.

Echipa de organizare, împreună cu Mircea G. Florescu, președintele Festivalului CultuRo, adresează calde mulțumiri tuturor invitaților, partenerilor și colaboratorilor pentru implicare și dăruire, precum și publicului român și spaniol, pentru prezența și interesul acordat manifestărilor culturale.

Festivalul s-a încheiat la 5 octombrie, lăsând în urmă amintirea unor zile în care oameni veniți din țări diferite au împărtășit aceeași pasiune pentru cultură. Dincolo de programul bogat și de numărul participanților, frumusețea acestei ediții va dăinui în amintirea oamenilor care, veniți din colțuri diferite ale lumii, au descoperit că fiecare are ceva de dăruit și că, uneori, cele mai prețioase lucruri cu care ne întoarcem acasă sunt cele primite din sufletul celorlalți.

Redacția Români in Andalucia

OLTENIA DE SUB MUNTE, destinație sustenabilă

Tanța Tănăsescu

În perioada 3-6 octombrie a.c. **Oltenia de sub Munte** a fost prezentă în București la **Muzeul Geologic Național**, invitându-ne să descoperim o regiune apreciată ca model de dezvoltare durabilă, în care armonia dintre natură și comunitățile locale crește valoarea locului și bogăția patrimoniului.

Oltenia de sub Munte este zona subcarpatică aflată la sudul Carpaților Meridionali, la poalele Munților Căpățânii, un spațiu în suprafață de 635,58 km², cu un număr impresionant de obiective turistice naturale, istorice, culturale, monahale, arhitecturale, unde tradițiile pastorale se împletesc cu frumoase peisaje montane. Așadar la nord este Culmea Munților Căpățânii, la vest se învecinează cu județul Gorj, la sud este Drumul Național DN 67 iar la est stațiunea Băile Olănești. Acest areal din nordul județului Vâlcea cuprinde comuna Vaideeni, orașul Horezu, comuna Costești, comuna Bărbătești, comuna Stoenești și orașul Băile Olănești (stațiune balneoclimatericăce are cele mai multe izvoare minerale din țara noastră) și este apreciat ca un teritoriu de dezvoltare durabilă cu valori internaționale.

Reperele de excepție din această zonă includ și Parcul Național Buila-Vânturarița – cea mai mică rezervație naturală din România (cu suprafață de aproximativ 4.500 de hectare) și singurul înființat la inițiativa unei comunități. Parcul acesta este situat pe o creastă calcaroasă cu lungime de 14 km, lățime de 2 km, Vârful Vânturarița Mare având înălțimea maximă de 1.885 m.

Amintim de asemenea o capodoperă a arhitecturii românești, **Mănăstirea Hurezi** (fondată în 1690 de Constantin Brâncoveanu, în Horezu, este cel mai important ansamblu brâncovenesc din România și sit UNESCO din 1993); ceramica de Horezu (arta ceramicii tradiționale Horezu a fost înscrisă pe Lista patrimoniului cultural imaterial UNESCO în decembrie 2012); **Mănăstirea Bistrița** (ctitorie a boierilor Craioveşti - Barbu, Banul Craiovei și frații săi: Pârvu vornicul, Danciu armașul și Radu postelnicul; datează din jurul anului 1490; este inclusă în Lista monumentelor istorice din România; sat Bistrița, comuna Costești) și Rezervația Naturală Muzeul Trovanților din localitatea Costești (trovanții sunt formațiuni geologice rare, cu forme rotunjite, cunoscute pentru felul în care se modifică lent în timp).

Printre evenimentele culturale ale regiunii, cunoscute publicului, menționăm: Târgul de ceramică populară ***„Cocoșul de Hurez”*** (în primul weekend din iunie, la Horezu), Festivalul de Folclor Păstoresc ***„Învârtita Dorului”*** (în iunie, la Vaideeni), ***„Pe fir de borangic”*** (în iulie, la Stoenești) ș.a.

Oltenia de sub Munte este o destinație ideală pentru drumeții, cu o rețea vastă de trasee sigure și bine amenajate. Frumusețea zonei poate fi explorată nu doar pe jos, ci și pe două roți sau călare. Cu izvoare minerale terapeutice, pensiuni și experiențe culturale și culinare specifice zonei, putem aprecia că această destinație a crescut în topul preferințelor călătorilor prin România în

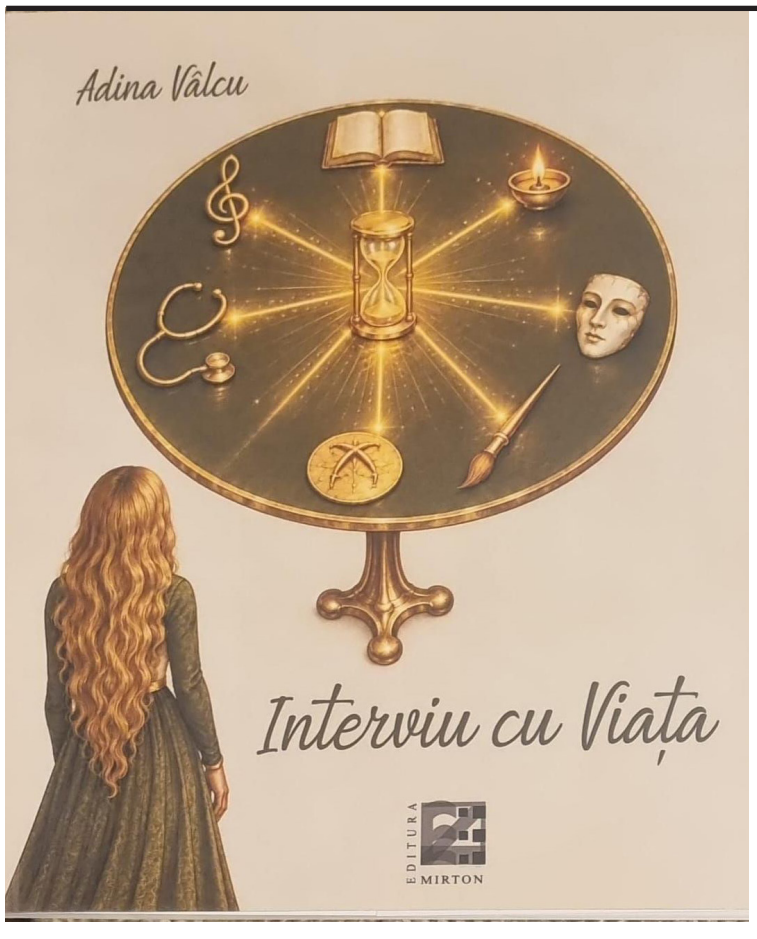
ultimii ani. Acesta este poate și motivul pentru care mulți s-au relocat în ultimii ani de la oraș în această frumoasă zonă.

În zilele de 3 și 4 octombrie a.c. publicul prezent la Muzeul Geologic Național a avut ocazia să descopere **Oltenia de sub Munte** prin oameni, natură și povești locale. Peste 1.500 de vizitatori au putut cunoaște, pe parcursul celor două zile, crâmpeie din bogatul univers al regiunii, prin demonstrații practice de olărit, țesut, observații la microscop, fiind fascinați de splendidele peisaje din expoziția fotografică ș.a. Au aflat și **povestea Borangicului Niculescu** (din Stoenești) – singurul atelier din țară care mai produce borangic și țese din el ii, marame, rochii, cămăși de bărbat, prosoape etc; tehnica țesutului scoarțelor și covoarelor oltenești prezentată de Atelierul de țesături **„Rodica”** (din Costești); aspecte din gastronomia locală prin **„Bucătăria Elenei”** (din Vaideeni).

Marți, 6 octombrie, de Ziua Internațională a Geodiversității, Muzeul Geologic Național a continuat ciclul de evenimente speciale, găzduind o amplă conferință, în cadrul căreia au vorbit Florin Stoican – Președintele Asociației Kogayon; László Borbély – Consilier de Stat, coordonatorul Departamentului pentru Dezvoltare Durabilă din Guvernul României; Ramona Bălășcuță – Manager cultural al Muzeului Geologic Național; Ligia Deca – Secretar General al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO. Au fost susținute prelegeri despre oameni, patrimoniu, geodiversitate și dezvolare durabilă, despre relația dintre UNESCO și comunitățile locale, despre importanța punctelor muzeale în consolidarea identității comunităților. Subliniem că Oltenia de sub Munte este geoparc aspirant UNESCO. Cu acest prilej s-a lansat și ***„Ghidul de relocare de la Oraș la Sat în Oltenia de sub Munte”***, precum și un superb album foto intitulat ***„Oltenia de sub Munte, Geoparc aspirant UNESCO”***. Asociația Kogayon, cu sediul în Costești, este amplu implicată în conservarea patrimoniului natural și cultural precum și în dezvoltarea durabilă a acestei frumoase zone subcarpatice.

Unul din motivele principale pentru care acest eveniment s-a derulat la Muzeul Geologic Național este faptul că Oltenia de sub Munte reprezintă un valoros geoparc iar geologia face parte din diversitatea acestui loc.

Muzeul Geologic Național din București, parte a Institutului Geologic al României, se află pe Șoseaua Kiseleff nr. 2 și găzduiește cea mai completă colecție de roci, fosile și flori de mină din țara noastră. Acest muzeu prezintă toate ramurile științelor geonomice: formarea planetelor, mineralogie, petrografie, paleontologie, tectonică și evoluția vieții pe Pământ. Părăsind spațiul expozițional am trecut pe lângă cei doi trovanți de la Costești, expuși la loc de cinste pe spațiul verde din fața muzeului.

„Interviu cu Viața”

– șapte glasuri în căutarea sensului –

Ce am întreba viața dacă ne-ar putea răspunde? Această provocare stă la baza cărții **„Interviu cu Viața”,** în care Adina Vâlcu aduce împreună șapte oameni cu experiențe și perspective diferite, într-un dialog despre ceea ce ne definește existența.

Profesorul Ion Căliman, muzicianul Titus Frențiu, actorul Daniel Nițoi, medicul Natalia Pălăcean, preotul George Mitrache, pictorul Doru Avram și Sandeep Sidhu răspund fiecare la șapte întrebări distincte. Vocile lor conturează o întâlnire între cunoaștere, artă, credință și experiența cotidiană, deschizând teme precum suferința, iubirea, timpul și sensul vieții.

Răspunsurile sunt însoțite de interpretările filosofice ale autoarei, care dezvoltă semnificațiile mărturiilor și le transformă în prilejuri de reflecție. Particularitatea cărții se află tocmai în această legătură dintre experiența trăită și întrebarea filosofică: felul în care o întâmplare personală poate atinge o preocupare comună tuturor.

În acest cadru, **Adina Vâlcu** prezintă și propria propunere de reflecție, numită „teoria adinistă”. Aceasta exprimă preocuparea autoarei de a contura o perspectivă personală asupra existenței. Integrată în arhitectura celor șapte dialoguri, teoria invită la examinarea legăturii dintre unicitatea fiecărui om și pluralitatea modurilor în care viața poate fi înțeleasă.

Volumul a fost lansat pe 9 octombrie 2026, la sala de evenimente Padeșul din Făget, în cadrul manifestării culturale **„Întâlnire cu Cartea”**, care a reunit literatura și muzica într-un program dedicat cuvântului, artei și frumosului.

Mircea G. Florescu

Cartea a Rămas Deschisă

Însemnări de la CultuRo Bimenes 2026

Lorena Anastasiu

„Eu aș fura pentru el.”

Când mă gândesc la zilele petrecute la **CultuRo**, în Bimenes, îmi revin în minte chipuri, voci, cărțile așezate pe masă și bucuria întâlnirilor, dar aceste cuvinte se desprind din toate celelalte. Le-a rostit un copil în timpul atelierului, cu părinții în sală și cu prietenul lui cel mai bun alături. A răspuns fără ezitare, iar sinceritatea lui ne-a făcut să ne oprim pentru o clipă.

Le citeam un fragment din ***„Fulgușor și Busola Inimii”***, inspirat dintr-o întâmplare reală. Un băiețel de nouă ani este rugat de cel mai bun prieten să fure pentru el o jucărie dintr-un magazin. Am întrerupt lectura și i-am întrebat pe copii ce ar fi făcut într-o asemenea situație. Cei mai mulți au spus că ar refuza, chiar cu riscul de a pierde prietenia. Apoi s-a auzit vocea lui.

Un asemenea răspuns te pune la încercare și pe tine, adultul. Cunoști regula și îți vine s-o spui imediat, să înlături orice îndoială, mai ales când părinții sunt de față. M-am gândit însă că, dacă mă grăbeam să-l corectez, riscam să pierd tocmai lucrul pe care ni-l oferise: posibilitatea de a afla ce însemna pentru el să fie un prieten bun.

L-am ascultat și i-am rugat pe ceilalți să facă la fel. În răspunsul lui am auzit o dorință puternică de loialitate, dusă până acolo unde îl putea pune în pericol. Nu puteam judeca un copil pornind de la o singură afirmație, dar puteam lua în serios întrebarea pe care o adusese între noi: cât suntem dispuși să facem pentru a nu pierde pe cineva?

Am vorbit despre consecințe, despre ceea ce avem dreptul să ne cerem unii altora și despre teama că un refuz ar putea fi înțeles ca o lipsă de iubire. Am încercat să găsim împreună cuvinte pentru ceva ce rămâne greu uneori și la maturitate: poți ține la un om și atunci când îi spui ***„nu”***, mai ales dacă ceea ce îți cere v-ar putea face rău amândurora.

Apoi prietenul lui, aflat chiar lângă el, i-a spus:

„E în regulă, nu te-aș pune să faci niciodată asta pentru mine.”

Replica aceea a făcut mai mult decât aș fi putut face eu prin alte explicații. Copilul primea, chiar de la cel pentru care ar fi fost gata să riște, siguranța că prietenia lor nu depindea de o asemenea dovadă. L-am văzut începând să privească situația din alt unghi, iar mie mi-a rămas în minte firescul cu care celălalt îi oferise acest răspuns.

Venisem la Bimenes cu bucuria de a lansa trei cărți într-o singură zi: ***„Fulgușor și Busola Inimii”***, ***„Castelul din Adâncuri”*** și ***„Te văd. Te aud. Te iubesc.”*** Pentru un autor, o asemenea zi adună multă emoție. În volumele de pe masă sunt ore de lucru, îndoieli, pagini refăcute și lucruri pe care ai încercat să le spui cât mai aproape de ceea ce simți. La CultuRo, toate acestea au întâlnit privirile unor copii și părinți care le-au primit prin propria lor experiență.

Alături de **Violeta Andrei Stoicescu**, a cărei căldură mi-a rămas vie în memorie, mi-a fost ușor să vorbesc și să ascult. Prezența ei a încurajat apropierea din sală și ne-a ajutat să rămânem lângă întrebările deschise de cărți, fără graba de a trece la următorul punct al întâlnirii.

Am prețuit atenția părinților și disponibilitatea lor de a-i asculta pe cei mici inclusiv atunci când răspunsurile deveneau surprinzătoare. Nu este întotdeauna ușor să-ți auzi copilul spunând în public ceva care te neliniștește. Tocmai de aceea, un atelier poate deveni și pentru adult o ocazie de a afla, de a-și pune întrebări și de a duce acasă o conversație pe care poate n-ar fi început-o altfel.

„Castelul din Adâncuri”, povestea cu care am câștigat Premiul I la Concursul Național de Literatură **„Ion Creangă – Povești”**, a ajuns la această întâlnire și în limba spaniolă, în traducerea domnului **Gabriel Buzea**, căruia îi mulțumesc. M-a bucurat să știu că povestea putea fi citită și dincolo de limba în care o scrisesem. **Cristin Art** a adus-o în lumea marionetelor, cu pricepere și cu mult suflet. Personajele au primit voce și mișcare, iar copiii au intrat în poveste cu râsul, curiozitatea și emoțiile lor. Să vezi cum ceea ce ai scris capătă viață în prezența altora este o bucurie aparte. Descoperi unde se opresc, ce îi surprinde și ce întrebare îi face să se întoarcă spre tine, iar uneori ajungi să-ți privești propria carte prin ochii lor.

Îi mulțumesc în mod deosebit lui **Giani Mircea Florescu**, organizator al CultuRo, pentru invitație, implicare și pentru munca prin care a făcut posibilă

această întâlnire. Un festival presupune o răspundere pe care invitații nu o văd în întregime. În spatele momentelor petrecute împreună se află pregătiri, comunicare, soluții găsite și grija ca fiecare activitate să aibă locul ei. Am simțit această implicare și îi sunt recunoscătoare, lui și întregii echipe.

CulturRo 2026 s-a desfășurat cu sprijinul **Departamentului pentru Românii de Pretutindeni**, din cadrul Guvernului României, prin efortul organizatorilor și al partenerilor săi. Importanța acestui sprijin s-a văzut, pentru mine, în lucruri concrete: oameni care au putut veni împreună, cărți aduse aproape de cititori, copii cărora li s-a oferit timp și un loc în care să se exprime.

Am cunoscut la Bimenes artiști extraordinari, poeți, pictori și cântăreți, iar întâlnirile cu ei au fost o parte prețioasă a experienței mele. Am ascultat și am privit cu bucuria de a ieși, pentru o vreme, din propriul fel de a crea. Când îți petreci mult timp căutând cuvinte, întâlnirea cu un artist care se exprimă prin culoare sau prin voce îți amintește cât de multe căi avem spre o emoție.

M-am gândit atunci la expresia pe care o folosim atât de des, *„limbajul universal al artei”*. La un festival, ea poate părea o formulă potrivită pentru un discurs, dar își recapătă înțelesul când o trăiești. O voce te poate emoționa înainte să înțelegi toate cuvintele, un tablou te poate opri fără să-ți ceară o explicație, iar într-un poem poți recunoaște ceva despre care credeai că îți aparține numai ție. Nu simțim toți la fel, însă putem ajunge aproape unii de alții tocmai prin această libertate a întâlnirii.

Pentru copiii care cresc între limbi și între repere culturale diferite, asemenea experiențe au și o intimitate aparte. O poveste în română poate aduce cu ea vocea unui părinte sau amintirea unei vizite la bunici, dar are nevoie să le vorbească și despre viața lor de acum. M-a interesat să-i ascult în această viață, să aflu cum înțeleg prietenia, ce îi sperie și ce sunt gata să facă pentru cineva drag. Limba română devenea astfel limba unor întrebări care le aparțineau.

Ne gândim adesea la legătura cu țara prin ceea ce păstrăm. La Bimenes m-am gândit și la ceea ce construim împreună. Părinții vin cu amintiri și cu dorința de a le transmite, copiii aduc lumea în care cresc, iar între acestea este nevoie de răbdare, de curiozitate și de loc pentru răspunsuri diferite. O carte, o piesă de teatru sau un cântec pot face posibilă apropierea, dacă îi lăsăm pe cei mici să intre în ele cu propriile lor trăiri.

Am văzut familii care își făcuseră timp să vină și să participe cu atenție. M-am gândit la cât de ocupate sunt viețile lor, la muncă și la responsabilitățile de fiecare zi, la efortul pe care îl presupune uneori simpla prezență. Pentru un organizator, poate că acesta este unul dintre cele mai importante lucruri pe care le primește înapoi: timpul oamenilor. Pentru mine, ca invitată, a fost un motiv în plus să iau în serios fiecare întrebare și fiecare copil care voia să vorbească.

M-am întors de la **CulturRo** cu bucuria lansărilor, cu recunoștință pentru oamenii cunoscuți și cu câteva întrebări care mă însoțesc încă. Cât de des îi ascultăm pe copii înainte să-i corectăm? Ce facem cu sinceritatea lor atunci când ne incomodează? Și cât suntem dispuși să învățăm noi înșine din întâlnirile pe care le pregătim pentru ei?

Le mulțumesc lui Giani Mircea Florescu, Violetei Andrei Stoicescu, Cristinei, echipei de organizare, artiștilor și tuturor copiilor și părinților care au făcut parte din aceste zile. Felul în care voi păstra Bimenes în memorie le datorează câte ceva fiecăruia.

Iar când îmi voi aminti de atelier, îi voi vedea din nou pe cei doi prieteni, așezați unul lângă altul. Unul tocmai spusese că ar fura pentru celălalt. Celălalt îi răspunsese că nu i-ar cere niciodată asta. Cartea era încă deschisă în mâinile mele, dar, pentru câteva clipe, nu mai aveam nimic de adăugat.

ARTA DE A FI TU

Dincolo de granițe, o Românie culturală autentică

Andrei Slăvuțeanu

Există o Românie care nu figurează pe nicio hartă. Nu are granițe, instituții sau un teritoriu pe care să-l poți măsura. Trăiește în vocile, gesturile și creațiile celor care au plecat fără să renunțe la ceea ce sunt. O Românie care nu se revendică zgomotos, nu cere să fie recunoscută și nici nu încearcă să demonstreze, la fiecare întâlnire, că există. Ea se exprimă prin oameni.

Pentru artiștii români care trăiesc în Spania, apartenența culturală ridică o întrebare mai profundă decât aceea a păstrării tradițiilor: cum poți rămâne tu însuți atunci când lumea din jurul tău îți oferă alte repere, alte sensibilități, alte moduri de a înțelege existența?

Răspunsul nu este atât de simplu pe cât ne-ar plăcea să credem.

Identitatea nu este un obiect pe care îl așezi într-o valiză și îl despachetezi, neschimbat, într-o altă țară. Nu este nici un patrimoniu personal, inventariat odată pentru totdeauna. Omul se modifică prin fiecare experiență, iar întâlnirea cu o altă cultură nu reprezintă neapărat o amenințare la adresa originilor sale. Dimpotrivă, poate deveni prilejul unei înțelegeri mai lucide a propriei identități.

Un pictor român care lucrează la Madrid, un actor care urcă pe o scenă din Barcelona sau un muzician care cântă alături de artiști spanioli nu încetează să aparțină culturii din care provine. Dar nici nu rămâne identic cu omul care era înaintea acestor întâlniri. În creația sa apar alte ritmuri, alte perspective, alte întrebări. Iar această transformare nu înseamnă pierdere. Înseamnă viață.

Poate că una dintre marile neînțelegeri ale discursului despre diaspora este presupunerea că autenticitatea trebuie să semene întotdeauna cu trecutul. Am ajuns să asociem uneori identitatea românească exclusiv cu reproducerea unor simboluri cunoscute, cu evocarea locurilor natale sau cu repetarea unor forme culturale consacrate. Toate acestea își au frumusețea și rostul lor. Dar cultura unui popor nu poate fi redusă la ceea ce a moștenit. Ea există și prin ceea ce oamenii acelui popor sunt capabili să creeze astăzi.

O Românie culturală autentică, dincolo de granițe, nu ar trebui să fie o copie sentimentală a României de acasă. Ar trebui să fie o prezență vie. Să includă tradiția, dar să nu se oprească la ea. Să vorbească despre memorie, dar să aibă curajul prezentului. Să își recunoască rădăcinile fără să transforme originea într-o obligație estetică.

Un artist român nu este dator să picteze motive populare, să interpreteze exclusiv muzică românească sau să vorbească permanent despre România pentru a-și păstra identitatea. Uneori, aceasta se manifestă tocmai în lucrurile imposibil de identificat la prima vedere: într-o anumită raportare la timp, într-o sensibilitate față de absență, într-o ironie, într-un mod de a construi tăcerea sau de a privi fragilitatea umană.

Cultura nu este doar ceea ce arătăm celorlalți. Este și ceea ce lucrează în noi fără să ne ceară permisiunea. De aceea, cred că artiștii români din Spania au o posibilitate extraordinară: aceea de a depăși reprezentarea convențională a identității naționale și de a participa, cu propriile creații, la dialogul cultural european.

Nu doar ca invitați ai unei comunități românești. Nu doar ca reprezentanți ai unei țări. Ci ca artiști. Distincția este esențială.

În primul caz, originea riscă să devină criteriul principal de recunoaștere. În al doilea, opera este aceea care vorbește, iar originea îi oferă profunzime, nu o limită. Nu avem nevoie de o cultură care să demonstreze obsesiv că este românească. Avem nevoie de o cultură suficient de puternică încât să poată fi recunoscută prin valoarea ei, chiar și atunci când nu își anunță proveniența.

În Spania, unde expresia artistică se întâlnește cu o diversitate impresionantă de tradiții și limbaje, acest dialog poate căpăta o intensitate aparte. Relația dintre cultura română și cea spaniolă nu trebuie înțeleasă ca un schimb festiv de simboluri, ci ca o întâlnire între sensibilități care se pot influența reciproc.

Un artist nu devine mai puțin român atunci când învață să privească lumea și prin ochii unei alte culturi. Devine, poate, mai conștient de ceea ce îi aparține cu adevărat. Și totuși, există o dificultate despre care vorbim prea puțin.

Comunitățile din diaspora au nevoie de recunoaștere, de continuitate și de sentimentul apartenenței. Artiștii au nevoie și de libertate. Uneori, aceste nevoi nu coincid. Publicul așteaptă familiarul, în vreme ce artistul caută necunoscutul. Comunitatea dorește să se regăsească, artistul dorește să descopere ceva ce încă nu poate numi.

Tocmai aici începe responsabilitatea culturală. Nu în obligația de a confirma permanent ceea ce știm deja despre noi, ci în disponibilitatea de a ne privi și altfel. O comunitate matură cultural nu își susține artiștii numai atunci când aceștia îi reproduc imaginea preferată. Îi susține și atunci când pun întrebări incomode, când experimentează, când propun forme noi de expresie sau când refuză să transforme identitatea într-un decor.

Pentru că o cultură vie nu are nevoie doar de păstrători. Are nevoie și de creatori. Din această perspectivă, diaspora românească din Spania poate deveni mai mult decât un spațiu al conservării memoriei colective. Poate deveni un teritoriu al creației, al întâlnirilor artistice și al unor noi forme de expresie culturală.

Dar pentru aceasta trebuie să acceptăm că România pe care o purtăm cu noi nu este identică pentru fiecare. Există România celui care a plecat ieri și România celui care trăiește de treizeci de ani în altă țară. România celui care vorbește zilnic limba maternă și România celui care începe să gândească în două limbi. România artistului care se întoarce permanent la originile sale și România celui care le descoperă abia după ce s-a îndepărtat de ele.

Niciuna nu este, prin definiție, mai autentică decât cealaltă. Autenticitatea nu se măsoară în intensitatea nostalgiei și nici în numărul simbolurilor naționale pe care le invocăm. Ea începe acolo unde omul încetează să joace rolul pe care ceilalți îl așteaptă de la el. A fi tu însuți nu înseamnă să rămâi neschimbat. Înseamnă să poți recunoaște, în toate transformările tale, ceva ce nu ai împrumutat de la nimeni. Poate că acesta este cel mai important lucru pe care artiștii români din diaspora îl pot oferi culturii noastre: nu confirmarea unei identități deja cunoscute, ci posibilitatea de a o înțelege din nou.

Dincolo de granițe, România nu trebuie reconstituită ca un muzeu al absenței. Ea poate exista în fiecare operă care își asumă libertatea, în fiecare întâlnire care produce sens, în fiecare artist care nu confundă fidelitatea față de origini cu renunțarea la propria devenire.

Nu cred într-o cultură care supraviețuiește numai prin ceea ce își amintește despre sine. Cred într-o cultură care continuă să existe prin ceea ce îndrăznește să devină. Iar arta de a fi tu începe, poate, în clipa în care înțelegi că nu trebuie să alegi între locul din care vii și lumea în care trăiești.

Pentru că adevărata apartenență nu îți cere să rămâi același. Îți permite să devii.

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni a lansat campania de informare „România, mai aproape de tine”

Despre campania „România, mai aproape de tine”: „România, mai aproape de tine” este un proiect propriu al Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, derulat în perioada septembrie–decembrie 2026, în mediul online, prin intermediul platformelor digitale, al rețelelor de socializare și al portalurilor instituționale, cât și prin distribuirea de materiale informative tipărite.

Campania se adresează cetățenilor români cu domiciliul sau reședința în străinătate și are ca scop creșterea nivelului de informare corectă a acestora, în vederea consolidării încrederii în instituțiile statului român, combaterii dezinformării și întăririi legăturii cu România.

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni (DRP) a lansat din 22 septembrie 2026, campania „România, mai aproape de tine”, un proiect propriu de informare publică dedicat românilor din afara granițelor țării.

Campania își propune să faciliteze accesul românilor din afara granițelor la informații corecte, clare și actualizate și să promoveze surse oficiale de informare, astfel încât aceștia să poată identifica mai ușor serviciile și instituțiile de care au nevoie.

„Indiferent de distanță, legătura cu țara rămâne una profundă, iar campania <<România, mai aproape de tine>> s-a născut tocmai din dorința de a transforma acest sentiment în sprijin real. Ne dorim ca informațiile oficiale să ajungă direct la oameni, într-o formă accesibilă și clară. Avem alături de noi mai multe instituții ale statului român, pentru a oferi informații simplificate, nu proceduri complicate”, a declarat **Cristina-Lavinia Arnăutu**, director cu atribuții de secretar de stat al Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Acest demers a fost gândit în urma unei analize a solicitărilor primite de DRP, care a evidențiat nevoia unei informări mai eficiente cu privire la situațiile concrete cu care se confruntă românii de pretutindeni. Distanța față de instituțiile din România, precum și diferențele dintre sistemele legislative și administrative ale statelor de reședință pot face dificilă identificarea soluțiilor și a autorităților competente.

Aria de acoperire a campaniei include promovarea surselor oficiale de informare, utilizate pentru clarificarea unor teme esențiale din viața românilor din străinătate. Printre acestea se numără drepturile și obligațiile legale, cu indicarea exactă a instituțiilor care pot oferi sprijin, precum și oportunitățile și programele guvernamentale, inclusiv liniile de finanțare nerambursabilă dedicate diasporei. De asemenea, proiectul pune accent pe prevenirea riscurilor și evitarea situațiilor vulnerabile pe piața muncii sau în plan juridic, oferind totodată ghiduri administrative esențiale pentru obținerea documentelor și simplificarea interacțiunii de la distanță cu autoritățile din România.

Realizată ca proiect propriu al Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, campania de informare beneficiază de sprijinul următorilor parteneri instituționali, care furnizează resurse de informare și sprijin:
Ministerul Afacerilor Interne;
Ministerul Afacerilor Externe;
Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale;
Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
Ministerul Educației și Cercetării;
Ministerul Sănătății;
Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului;
Directoratul Național de Securitate Cibernetică;
Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene;
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție;
Organizația Salvați Copiii;
Crucea Roșie Română;
Banca de Investiții și Dezvoltare S.A.

Materialele de campanie vor fi distribuite prin canalele oficiale ale DRP și prin intermediul asociațiilor românești din afara granițelor. Pentru ca ghidurile și resursele pregătite să ajungă direct la cei care au cea mai mare nevoie de ele, DRP va colabora strâns cu lideri de opinie, cu mediul asociativ și mijloacele de comunicare în masă.

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

Studii și calificări: România, mai aproape de tine

În fiecare an, mii români de pretutindeni își încep parcursul academic în România.

Conform datelor Ministerului Educației și Cercetării:
– 17.478 de români de pretutindeni au studiat în universități din România, în anul universitar 2025-2026;
– peste 75 milioane de euro au fost alocate de Ministerul Educației și Cercetării pentru finanțarea burselor acordate românilor de pretutindeni, în anul 2025.
– 7.066 de locuri au fost repartizare de Ministerul Educației și Cercetării pentru români de pretutindeni, în anul universitar 2026-2027, finanțate de la bugetul de stat;

Ce finanțează Ministerul Educației și Cercetării pentru bursierii români de pretutindeni:
– cheltuieli de școlarizare, inclusiv cele aferente anului pregătitor de limba română;
– cheltuieli de cazare în cămine studențești;
– bursă lunară.
Vrei să studiezi în România? Informații aici: https://www.edu.ro/romanii-de-pretutindeni

Ai studiat, ai obținut o calificare sau ai acumulat experiență profesională în străinătate?

Atunci când revii în România, este important să verifici cum pot fi recunoscute studiile, calificările și experiența profesională dobândite în afara țării.

Procedura poate fi diferită în funcție de situația ta. De aceea, înainte să pregătești documentele, verifică instituția competentă și pașii pe care trebuie să îi urmezi.

Ghidul de recunoaștere a experienței profesionale și calificărilor dobândite în străinătate include informații despre instituțiile responsabile, documentele necesare, cadrul legal și cazuri concrete.

Pentru informații actualizate, consultă ghidul și recomandările puse la dispoziție de Ministerul Educației și Cercetării și CNRED:
https://cnred.edu.ro/ghid-recunoastere-experienta-profesionala-si-calificari-dobandite-in-strainatate/

România, mai aproape de tine
Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

România, mai aproape de tine: Sprijin pentru restabilirea legăturilor familiale

Ai pierdut legătura cu un membru al familiei în urma unui conflict, a migrației sau a unei alte situații umanitare?

Serviciul de Restabilire a Legăturilor Familiale (RFL), oferit de Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie, sprijină familiile care au fost separate în astfel de împrejurări.

Dacă locuiești în afara României, poți solicita sprijin prin Societatea Națională de Cruce Roșie sau Semilună Roșie din țara în care te afli.

Serviciul poate fi accesat atunci când separarea a avut loc în contextul unui conflict armat, al migrației, al unui dezastru sau al unei alte situații umanitare.

Este important de știut că RFL nu poate fi folosit pentru conflicte personale sau dispute familiale și juridice, precum custodie, adopție, moșteniri, pensii alimentare ori pentru căutări genealogice.

Criteriile și procedurile pot fi diferite de la o țară la alta. Verifică informațiile oferite de Societatea Națională din țara în care locuiești.

Găsește datele de contact în directorul oficial CICR: https://familylinks.icrc.org/directory

######

România, mai aproape de tine: Informații despre origini, adopție, protecția copilului

Familia, originile și adopția sunt subiecte care vin cu multe întrebări. Iar primul pas este să știi unde găsești informația corectă.

Cunoașterea originilor persoanelor adoptate

Persoanele adoptate au dreptul de a-și cunoaște originile și propriul trecut.

Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție – ANPDCA sprijină persoanele adoptate în acest demers și, în condițiile legii, poate furniza părinților firești și rudelor biologice anumite informații despre persoana adoptată.

În ultimii ani, numărul cererilor privind cunoașterea originilor a crescut considerabil. ANPDCA oferă sprijin pentru parcurgerea procedurii legale și consiliere solicitanților.

Mai multe informații pentru părinți și rude biologice:

https://copii.gov.ro/1/informatii-destinate-parintilor-rudelor-biologice/

Cererile pot fi depuse la sediul instituției sau transmise prin poștă ori e-mail: https://copii.gov.ro/1/contact/

Pe site-ul ANPDCA poți descoperi și poveștile persoanelor care și-au regăsit familiile biologice după ani de zile:

-Povești de viață: https://copii.gov.ro/1/povesti/

-Regăsirea mamei după 35 de ani: https://copii.gov.ro/1/si-a-regasit-mama-dupa-35-de-ani/

Adopția internațională

Dacă locuiești în străinătate și dorești să adopți un copil din România, ANPDCA este autoritatea competentă pentru procedura adopției internaționale.

ANPDCA:

- primește cererile de adopție internațională;
- exprimă acordul pentru continuarea procedurii;
- eliberează Certificatul de conformitate.

ANPDCA și autoritățile publice din domeniul

protecției copilului pot oferi gratuit asistență și sprijin privind cerințele legale și administrative ale procesului de adopție.

Atestatul de părinte adoptator se obține în țara în care locuiești, iar pentru etapa de potrivire practică este necesară deplasarea în România.

Un copil devine eligibil pentru adopția internațională după trecerea unui an în care s-a încercat identificarea unui adoptator cu reședința obișnuită în România.

Informații despre procedură și organizațiile străine autorizate: https://copii.gov.ro/1/adoptie-internationala/

Pe site-ul ANPDCA poți urmări și experiențele părinților adoptatori din diaspora:

-Germania: https://copii.gov.ro/1/adoptia-internationala-in-germania-daniela-si-arnim-emrich-au-adoptat-doua-fetite-gemene/

-Spania: https://copii.gov.ro/1/violeta-scarlat-parinte-adoptator-sa-nu-ne-fie-frica-sa-adoptam-un-copil-mai-mare/

Pentru părinții care pleacă la muncă în străinătate, ANPDCA pune la dispoziție și un ghid dedicat părinților privind protecția copiilor: https://copii.gov.ro/1/wp-content/uploads/2026/08/GHID-PENTRU-PARINTI.pdf

România, mai aproape de tine
Informații care te privesc, din surse oficiale
O campanie de informare a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

ASOCIACIÓN SOCIO-CVLTVRAL ROMANATI

Comunicat de Presă

„Dezvoltarea publicației și redacției Români în Andalucia – Frați de grai, frați de trai!"

In perioada ianuarie-decembrie 2026, Asociación Socio-Cultural Romanati din El Ejido, Almeria, Spania desfășoară proiectul - „Dezvoltarea publicației Români în Andalucia – Frați de grai, frați de trai".

Proiect finanțat de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni.

Asociación Socio-Cultural Romanati, organizație cu personalitate juridică spaniolă, având sediul social in El Ejido, Almería, venind în întâmpinarea doleanțelor și necesităților rezidenților de origine română care trăiesc, muncesc în Spania sau sunt stabiliți aici definitiv, români care trăiesc imperios nevoia de a simți, de a vorbi și de a li se vorbi românește, pentru a nu își pierde identitatea culturală și spirituală cu care au venit, a inițiat incă din anul 2018 proiectele socio-culturale „**Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește**" și **„Cultura populară și meșteșugurile tradiționale – punți de legătură pentru românii din Andalucia"**

In cadrul acestor proiecte a fost dezvoltată din luna mai 2020 și publicația online **Români in Andalucia - Frați de grai, frați de trai.**

Ziarul apare in format online și tipărit in 24 pagini, se distribuie gratuit in Andalucia și Spania, este editat de către Asociación Socio-Cultural Romanati și realizat cu sprijinul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Obiectivele proiectului sunt îmbunătățirea gradului de acces la informații și asigurarea contactului cu limba, cultura, spiritualitatea și valorile poporului român pentru membrii comunității românești din Andalucia și Spania, promovarea României și a comunității românești, tradițiilor, istoriei și culturii în toate aspectele ei.

Publicul țintă al acestui proiect este comunitatea românească din regiunea Andalucia și Spania.

Rezultatele așteptate sunt promovarea României și a valorilor comunității românești, promovarea tradițiilor în comunitățiile românești din Andalucia și Spania, limba și identitatea românească, printr-o ofertă informațională și culturală variată, precum și creșterea gradului de informare a publicului larg.

Valoarea finanțării aprobate de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni este de 149.500,00 lei.

Continuăm să credem în efortul colectiv și în gestul onest și responsabil de a pune umărul la creșterea consumului de artă și cultură și la crearea unui context favorabil repunerii permanente în discuție a problemelor, provocărilor și conflictelor existente în cultură, educație și societate.

Parteneri proiect și media: Primăria Bimenes, Asturias, DV Logistica, Consiliul Județean Cluj, Actualitatea Literară, Revista de cultură Tribuna, Filiala OCCIDENT Diaspora și Minorități a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, Filiala Presa Culturală a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, RoZoom Press, Asociația Iordaniano-Română Pentru Cultură – AIRC, Info Art, FRP TV, Direcția 9, Artpres.ro, TRADIȚII OLTENE, Liga Scriitorilor Români – LSR, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Dolj, Primăria Municipiului Caracal, Lectoratul ILR – Universitatea Granada, NapocaNews, TV Suflet Românesc, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, Revista UZP și revista Cronica Timpului, UZP TV, Asociația "Imaginea României", Air TV Europe, S.C. Alutus Media & Film SRL, AMradiotv.ro, Revista „Scorpion", Federația pentru Accesibilizarea României FAR, Observatorul.ro, Observatorul Tv, Revista MUZEUL PRESEI ROMÂNEȘTI, Federația Asociațiilor Românești din Andalucia - FARA, Spania; Asociația Culturală Center Inter Art. Centrul Internațional de Artă România, Muzeul Virtual Eminescu, București, România; Asociația pentru cultura românilor/vlahilor din Serbia „Ariadnae Filum", Ziarul Emigrantul, Ziarul de Vrancea, Cenaclul de la Roma, Orizont TV, Gate2fly, Culturalia SensTv, Asociația Culturală Olt Artis Slatina, Asociația culturală hispano-română "Gente", Asociación hispano rumana de Córdoba TRAIAN, PROFI 24 TV, Asociația Cultura Asociación Cultura Mater / Asociația Cultura Mater, Asociația românilor din Cantabria Arucan, Uniunea Creatorilor Profesioniști – Filiala Diaspora, Fundația „Compania Teatrală VOUĂ", Sindicatul Național „Forța Legii".

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni sprijină activitatea românilor de pretutindeni și acordă finanțări nerambursabile proiectelor dezvoltate de mediul asociativ, care urmăresc păstrarea, dezvoltarea și afirmarea identității etnice, culturale, religioase și lingvistice a românilor din vecinătate și din diaspora, precum și întărirea legăturilor dintre România și comunitățile românești din afara granițelor țării.

#centroculturallatierratracia
#asociacionromanati
#romaniinandalucia
#DepartamentulPentruRomâniiDePretutindeni
#DRPRomânia
https://www.facebook.com/drpromania
https://www.instagram.com/drp.gov.ro/?hl=en

Asociación Socio-Cultural Romanati
Președinte,
Giani-Mircea Florescu

Asociación Socio-Cultural Romanati –
Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, Spania,
email: asociacionromanati@gmail.com,
Tel: 00 34 643 631 324

ASOCIACIÓN SOCIO-CVLTVRAL ROMANATI

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

ASOCIACIÓN SOCIO-CVLTVRAL ROMANATI

Comunicat de Presă

„Consolidarea și extinderea activităților culturale in anul 2026 - Centrul Cultural La Tierra Tracia, Spania”

In **perioada ianuarie-decembrie 2026, Asociación Socio-Cultural Romanati din El Ejido, Almeria, Spania desfășoară proiectul - „Consolidarea și extinderea activităților culturale in anul 2026 - Centrul Cultural La Tierra Tracia, Spania”.**

Proiect finanțat de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

Asociación Socio-Cultural Romanati reprezintă un reper cultural identitar pentru comunitatea românilor din Andalucia, Spania care promovează cercetarea, cunoașterea și popularizarea patrimoniului cultural, istoric, etnografic și spiritual al rezidenților români, diversitatea prin identitate și continuitate socio-culturală, facilitează schimburile culturale și dialogul social între românii din Spania și integrarea acestora fără a-și uita originile.

Principalul proiect este **Centrul Cultural La Tierra Tracia din El Ejido, Almeria**, constituit ca un centru educațional - cultural și o platformă de expunere a artiștilor și creatorilor români in dorința de a facilita intâlnirea acestora cu publicul larg. In cadrul acestuia se desfășoară activități și evenimente culturale pe diferite tematici cu participare fizică a publicului, invitaților, partenerilor pe parcursul întregului an.

Centrul Cultural La Tierra Tracia adună intr-un singur loc o bibliotecă “El Libro Rumano”, o sală de expoziție pictură, etnografie, folclor, gastronomie, costume populare, ceramică, artizanat, librărie cu carte românească, ateliere creație și șezători, limba română și lectură copii.

Obiectivul proiectului este creșterea coeziunii comunității de români prin organizarea de evenimente, seri tematice și programe cu caracter cultural, educativ-artistic în scopul promovării și menținerii identității lingvistice, culturale și etnice a comunității românești din Andalucia și Spania.

Beneficiarii principali al acestui proiect sunt comunitatea românească din regiunea Andalucia și din Spania, români stabiliți in afara țării, instituții române și spaniole, mediul asociativ, public spaniol sau rezident în Spania interesat de cultura românească și România.

Rezultatele așteptate sunt promovarea României și a valorilor comunității românești, promovarea tradițiilor în comunitățiile românești din Andalucia și Spania, limba și identitatea românească, printr-o ofertă informațională și culturală variată, precum și creșterea gradului de informare a publicului larg.

Valoarea finanțării aprobate de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni este de 362.000 lei

„Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește” și **„Cultura populară și meșteșugurile tradiționale - punți de legătură pentru românii din Andalucia”** sunt concepte culturale cu un mesaj puternic, concentrate pe necesitatea de comunicare, cooperare și susținere interumană și presupune colaborarea în spațiul fizic și virtual cu artiști, oameni de cultură români din țară sau rezidenți în țările europene dar și cu organizații ale românilor de pretutindeni. De asemenea, **„CultuRo - Platformă Culturală a românilor de pretutindeni”** este o platformă culturală online pentru românii de pretutindeni și o sursă importantă de inspirație și informație pentru toți românii. Un loc unde românii de pretutindeni pot descoperi și explora cultura românească și care oferă o gamă largă de subiecte legate de evenimentele organizate de români, târguri de carte, expoziții de artă, concursuri literare, concerte de muzică. O platformă dedicată mediului asociativ și ONG-uri, grupurilor profesionale, activităților desfășurate de români in diaspora sau de interes pentru aceștia.

Parteneri proiect și media: Primăria Bimenes, Asturias, DV Logistica, Consiliul Județean Cluj, Actualitatea Literară, Revista de cultură Tribuna, Filiala OCCIDENT Diaspora și Minorități a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, Filiala Presa Culturală a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, RoZoom Press, Asociația Iordaniano-Română Pentru Cultură – AIRC, Info Art, FRP TV, Direcția 9, Artpres.ro, TRADIȚII OLTENE, Liga Scriitorilor Români – LSR, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Dolj, Primăria Municipiului Caracal, Lectoratul ILR – Universitatea Granada, NapocaNews, TV Suflet Românesc, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, Revista UZP și revista Cronica Timpului, UZP TV, Asociația “Imaginea României”, Air TV Europe, S.C. Alutus Media & Film SRL, AMradiotv.ro, Revista „Scorpion”, Federația pentru Accesibilizarea României FAR, Observatorul.ro, Observatorul Tv, Revista MUZEUL PRESEI ROMÂNEȘTI, Federația Asociațiilor Românești din Andalucia - FARA, Spania; Asociația Culturală Center Inter Art. Centrul Internațional de Artă România, Muzeul Virtual Eminescu, București, România; Asociația pentru cultura românilor/vlahilor din Serbia „Ariadnae Filum”, Ziarul Emigrantul, Ziarul de Vrancea, Cenaclul de la Roma, Orizont TV, Gate2fly, Culturalia SensTv, Asociația Culturală Olt Artis Slatina, Asociația culturală hispano-română “Gente”, Asociación hispano rumana de Córdoba TRAIAN, PROFI 24 TV, Asociația Cultura Asociación Cultura Mater / Asociația Cultura Mater, Asociația românilor din Cantabria Arucan, Uniunea Creatorilor Profesioniști – Filiala Diaspora, Fundația „Compania Teatrală VOUĂ”, Sindicatul Național „Forța Legii”.

Promovăm și susținem proiecte și valori ale românilor!

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni sprijină activitatea românilor de pretutindeni și acordă finanțări nerambursabile proiectelor dezvoltate de mediul asociativ, care urmăresc păstrarea, dezvoltarea și afirmarea identității etnice, culturale, religioase și lingvistice a românilor din vecinătate și din diaspora, precum și întărirea legăturilor dintre România și comunitățile românești din afara granițelor țării.

#centroculturallatierratracia
#asociacionromanati
#romaniinandalucia
#DepartamentulPentruRomâniiDePretutindeni
#DRPRomânia
https://www.facebook.com/drpromania

Asociación Socio-Cultural Romanati
Președinte,
Giani-Mircea Florescu
Asociación Socio-Cultural Romanati –
Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, Spania,
email: asociacionromanati@gmail.com,
Tel: 00 34 643 631 324

DV LOGISTICA
LIVRĂM COLETE (PACHETE) LA DOMICILIUL CLIENȚILOR
NE VEDEM ÎN ANDALUCÍA!
DV LOGISTICA COLETE LA DOMICILIU!
JAÉN
GRANADA
ALMERÍA
EL EJIDO
MOTRIL
MÁLAGA
MARBELLA
ESTEPONA
LA LINEA DE LA CONCEPCIÓN
JEREZ DE LA FRONTERA
SEVILLA
CÓRDOBA
V LOGISTICA
COLETE
DOMICILIU
643 063 263
SUNĂ ACUM LA
643 063 263
TRANSPORT COLETE LA DOMICILIU